

Laiks stādīt kāpostus

„Dēstiem patīk, ka pa nakti ir silti, bet pa dienu nav pārāk karsti. Šogad saules maz, un līdz šim bija auksti. Smags tas pavasaris,” par kāpostiem saka Vārmes zemnieku saimniecības *Garīši* īpašnieks Jānis Čaročinskis. Tikko sākusies dēstīšana uz lauka.

Stādi auguši siltumnīcā speciālās kastēs: „No sēkļaņas, kas mazāka par kniepadatas galviņu, augstā izaugs lielas kāpostgalvas. Dēstus izņemam, neizjaucot sakņu kamolu, lai to netraumētu, jo izstādīšana uz lauka tāpat ir šoks.” No iesēšanas līdz stādīšanai paiet vismaz mēnesis. Kāpostiem patīkot mitrums un siltums, tāpēc siltumnīcā tie jūtas labi, savukārt nesenais aukstums procesu nedaudz aizkavējis.

Garīšos tiek audzētas 18 šķirnes: „Ir gan agrākas, gan vēlākas, tādas, kas domātas skābēšanai, sautēšanai vai tieši ilgākai uzglabāšanai. Garšas ir atšķirīgas, bet visas nonāk spainīšos. Nedaudz tirgojam arī svaigus. Uz lauka visas šķirnes atzīmējam, tad novācam un glabājam katru atsevišķi. Šogad izaudzēti 420 000 stādiņu.” Tie netiek tirgoti, jo nav tik daudz. Tomēr, būvējot siltumnīcu, blakus atstāta vieta vēl vienai: „Tas ar domu, lai nenogrieztu sev perspektīvu.”

Tikko uz lauka iesētas arī bietes, bet burkāni vēl gaida savu kārtu: „Pagājušajā gadā ap šo laiku bija iesētas gan agrās bietes, gan burkāni. Man šķiet – cerīni jau ziedēja. Parasti viss tiek sēts un stādīts maija sākumā, ja laikapstākļi ļauj. Šogad kokiem pat īsti lapu vēl nav. Daba nav pamodusies.”

Vārmes *Garīšu* saimnieks Jānis Čaročinskis rāda kāpostu dēstus: „Lai tie izaugtu, kārtīgi jāpabaro, jo neēdis kāposts jau nav laimīgs.” 500 m² siltumnīcā izaudzis teju pusmiljons.

Rit pirmā kāpostu stādīšanas diena, un strādnieki steidz izmantot saulaino laiku.

Elisas Rudzītes teksts un foto

PERSONĪBA. „Ir manī lepnums, ka nāku no Latgales, bet tas netraucē dzīvot un kārtīgi strādāt jebkurā citā vietā,” teic **Antoņina Valeiņa**, tēlnieces Līvijas Rezevskas muzeja saimniece.

→ 8.–9. lpp.

Kas maināms Darba likumā: trīs viedokļi.

→ 2. lpp.

Rumbas ielas stāsti.

→ 5. lpp.

Kuldīgas vērtības jauniešu acīm.

→ 7. lpp.

Aina Baumane un sportošanas prieks, ko mantojuši arī četri viņas bērni.

→ 12.–13. lpp.

Restaurētas lietas no Kundu senkapiem.

→ 16. lpp.

Riteņbraucējam Kristam Neilandam Itālijā neveiksmīgs kritiens.

→ 13. lpp.

Otrdien, 18. maijā:

- Skrundas svētku reportāža.
- Atbild partiju pirmie numuri.
- Kā iemācīties rīkoties ar naudu?
- KMHZV divpadsmitie.
- Vai sācies pavasara trakums?

REDZĒJUMS

Mātes dienas
pārdomas Eiropas
dienā

Maija Jankovska,
tālr. 26516115,
europedirect@
kurzemesno.lv.

9. maijs šogad bija piesātināts: Mātes diena, Uzvaras diena, Eiropas diena. Vairums cilvēku, visticamāk, bija pievērsušies mammu godināšanai. Netrūka ļaužu arī pie Uzvaras pieminekļa Rīgā. Es pati šajā dienā virtuāli viesojos Eiropas Parlamentā, kur tika atklāta konference par Eiropas nākotni.

**„Ar privāto laimi nepietiek,
un dzīve demokrātijā
paredz ne tikai tiesības
un brīvības, bet arī
pienākumu uzņemties
atbildību pašiem.”**

Ar šo pasākumu oficiāli sāka diskusiju virkne, kas ilgs līdz nākamā gada pavasarim un kurā varēs gan virtuāli, gan pašu organizētos pasākumos iesaistīties Eiropas iedzīvotāji, lai spriestu par to, kādu vēlamies veidot savu nākotni Eiropas Savienībā. Pašā atklāšanā galvenokārt gan izteicās politiķi, taču virtuāli piedalījās arī iedzīvotāji – Parlamenta zāli ieskāva milzīgi ekrāni, kuros translēja to aptuveni 400 cilvēku sejas, kas pasākumam bija pieslēgušies platformā Zoom.

Čatā jeb sarunu vietnē mums norisinājās pašiem sava neoficiālā konference. Vislielākās diskusijas bija par to, kādā valodā vajadzētu pārraidīt līderu runas. Sākumā translācija tika nodrošināta oriģinālvalodā, bet pēc vairāku dalībnieku iebildumiem tas tika mainīts, piedāvājot tulkojumu angļu valodā, bet tas savukārt izsauca sašutumu citos dalībniekos.

Jāatzīmē, ka pārraidi varēja klausīties arī pilnīgi visās ES oficiālajās valodās, tikai tad vienlaikus

bija jāpieslēdzas Eiropas Parlamenta interneta lapai, ko daudzi noraidīja kā ļoti neērtu, gluži vai arhaisku risinājumu. Diezgan komisks pārmetums, ņemot vērā, ka vēl pirms pandēmijas vairums cilvēku zūmu nebija lietojuši.

Protams, cilvēki čatoja arī par citām tēmām: vai vēlamies, lai ES lēmumiem būtu lielāka ietekme uz dalībvalstīm vai gluži pretēji; vai politiku teiktāis ir tikai skaisti vārdi, vai arī viņi tiešām gatavi stāties pretī mūsdienu izaicinājumiem.

Par ko runāja politiķi? Par pandēmijas pārvarēšanu, par vajadzību mazināt sociālo nevienlīdzību, sniegt atbalstu jauniešiem, aizstāvēt demokrātiju un tiesiskumu, vairāk ieguldīt inovācijās un izvirzīt ambiciozus mērķus, protams, arī par klimata pārmaiņu radītajiem draudiem. It kā tie paši daudzkārt dzirdētie vārdi, bet man negribētos tāpēc ļauties cinismam.

Iespējams, tāpēc, ka bija Mātes diena, mani visvairāk uzrunāja Eiropas Komisijas priekšsēdētājas Ursulas fon der Leienas atsauce uz savu pieredzi, pirmo reizi turot rokās mazmeitu, jo tas liek aptvert patiešām svarīgo un nopietni pārdomāt to, kādā pasaulē viņa dzīvos. Jā, banāli, taču cilvēcīgi. Varbūt man pašai vajadzēja nevis tik daudz laika pavadīt, veroties ekrānā, bet vairāk pievērsties saviem bērniem?

Žēl, ka Eiropas diena iekrita Mātes dienā, taču dzīvoju ar pārliecību, ka ar privāto laimi nepietiek un dzīve demokrātijā paredz ne tikai tiesības un brīvības, bet arī pienākumu uzņemties atbildību pašiem un iesaistīties lēmumu pieņemšanā. Konference par Eiropas nākotni ir tikko sākusies – tā mums ir iespēja un arī kopīga atbildība par savu un bērnu nākotni.

MANUPRĀT

Vēsturiskie pieminekļi jāsargā

Lai Kuldīgas mantojums neaizietu bojā, pilsētas nami jāsargā no vandāļiem un arī mikroskopiskiem uzbrucējiem. Mākslas nama fasādē redzami apmetuma un pašas sienas bojājumi. Tie stipri līdzinās branta pazīmēm. Novada būvvalde skaidro, ka ēkas konstrukcijas pārbaudē brants neesot konstatēts. Tomēr fasādes bojājumi liecina par nepārtrauktu mitrumu, kas apmetumu no sienas atdalījis. Tam var būt vairāki cēloņi. Ja sienas ilgi ir mitras, apstākļi var veicināt mikroorganismu attīstību.

Skaistā ēka ir caurumaina kā gabals siera. Manuprāt, lai senos namus no mitruma pasargātu, tie rūpīgi jāapskata. Kuldīgai pretendējot uz Eiropas kultūras galvaspilsētas nosaukumu, jāizvirza mērķis ne tikai saglabāt vēsturisko ēku izskatu, bet arī rīkot regulāras konstrukciju pārbaudes. Ņemot vērā Mākslas nama un bibliotēkas ansambļa nozīmi pilsētas vēsturē, atkal būtu vajadzīga restaurācija, un prieks dzirdēt, ka tā drīz sāksies, jo pašvaldība ar celtniekiem jau slēdz līgumu.

Jānis Siliņš

TRIS PAR VIENU

Saeimas sociālo un darba lietu komisija gatavo izmaiņas
Darba likumā, tostarp attiecībā uz cilvēkiem ar invaliditāti.
Kā tās vērtējat?
NAV PRECIZITĀTES

1. Juris Jansons, Latvijas Republikas tiesībsargs:

– Nav saprotams likuma papildinājums ar šādu daļu: „Lai personai ar invaliditāti piemērotu šajā likumā paredzētos noteikumus, kas uzlabo personu ar invaliditāti tiesisko stāvokli, tai ir pienākums pirms darba uzsākšanas uzrādīt invaliditāti apliecināšu dokumentu.” Šāda norma var radīt atšķirīgu attieksmi, jo nevienai citai grupai, kurai Darba likumā ir noteiktas īpašas tiesības, nav pienākuma, slēdzot darba līgumu, paziņot par savu īpašo situāciju, piemēram, mazu bērnu esamību vai grūtniecību. Ja par savu

invaliditāti jāpaziņo darba devējam pirms līguma slēgšanas, tātad pirms pārbaudes laika beigām darba devējs, nevēloties attiecības turpināt, var atlaist viņu, nepaskaidrojot iemeslus.

Tāpat nav skaidrs, vai ar noteikumiem, kas uzlabo šo cilvēku tiesisko stāvokli, ir domāta arī vides pieejamība un darba vietas pielāgošana. Ja tā, tad jāizvērtē, kā praksē tiks risinātas situācijas, kad darbinieks personisku apsvērumu dēļ izvēlas par invaliditāti neinformēt, bet pienākumu izpildes gaitā saprot, ka darba vieta tomēr jāpielāgo.

No ANO Konvencijas par

personu ar invaliditāti tiesībām izriet ciešas sadarbības princips – pieņemot jebkādas lēmumus par cilvēkiem ar invaliditāti, dalībvalstis ar viņiem konsultējas un viņus aktīvi iesaista. Tāpēc ir būtiski noskaidrot pašu cilvēku un nevalstisko organizāciju viedokli.

Likumprojektā nav arī atbalstāma iecere tādu cilvēku, kuram ir bērns līdz triju gadu vecumam, nodarbināt naktīs bez viņa piekrišanas, jo tas neatbilst bērna interesēm. Vecākiem jāļauj no nakts darba atteikties, jo viņiem var nebūt iespēju to apvienot ar bērna aprūpi.

NEVAR VISUS MĒRĪT VIENĀDI

2. Lidija Petrevice, Kuldīgas rajona invalīdu biedrības vadītāja:

– Līdz šim no mūsu biedriem neesam saņēmuši ierosinājumus, kas Darba likumā būtu maināms. Biedrībā pārsvarā ir tādi cilvēki, kuri vairs nestrādā. Jauniešu mazāk, bet nav dzirdētas sūdzības, ka darbu nevarētu atrast tikai formalitāšu dēļ. Protams, kat-

ram darbam ir sava specifika, cilvēks ar darbības zudumu nevar darīt visus. Ir svarīga darba devēja attieksme.

Likumā jāiestrādā tas, lai cilvēks ar invaliditāti būtu līdzvērtīgs, ja var savus pienākumus izpildīt. Darbi taču dažādi – likumā visus ar vienu mērauklu nenomērīt. Nevar salīdzināt, ja cilvēkam ar kustību traucējumiem jā-

strādā birojā pie datora vai būvlaukumā.

Par vides pieejamību, par atvērtību gan varētu vairāk padomāt. Cilvēki ar invaliditāti bieži vien baidās iet un uzdrīkstēties kaut ko darīt. Mēģina iztikt ar pabalstu, kaut varētu strādāt. Jāpiebilst, ka pat veselam cilvēkam attiecīgajā profesijā darba iespēju nav daudz.

STRĀDĀ KĀRTĪGI

3. Imants Rukuts, SIA IMA autoserviss īpašnieks:

– Pie mums kārtīgi strādā puisis, kurš cieta negadījumā un kļuva par invalīdu. Pirms

tam jau bija mūsu darbinieks – rokas, galva strādā, tāpēc devām iespēju turpināt pēc paša izvēles. Likumu īpaši nepētījām, jo nebija tādas vajadzības. Ir bijušas Valsts

darba inspekcijas pārbaudes, un neko sliktu tā mums nav teikusi. Esam darba apstākļus pielāgojuši tā, lai cilvēks varētu strādāt.

Daina Tafelberga

FOTOKOMENTĀRS

Saldū atklāta vērienīga tēlnieka Sanda Aispura septiņu bronzas skulptūru grupa pēc Jaņa Rozentāla slavenās gleznas *No baznīcas* (1894).

Aculiecinieka
foto

RUNĀ SPECIĀLISTS

Atbalstīs ēdinātājus

Madara Vanaga,
Kuldīgas novada pašvaldības būvvaldes vadītājas vietniece

Lai palīdzētu ēdināšanai ārpus telpām, pašvaldība arī šajā gadā uzņēmus atbalstīt. Paredzēts, ka, neizbūvējot terases, kafējnīcas drīkstēs galdīņus izvietot Rātslaukumā, Liepājas un Pils ielā, ierīkojot tos tuvu pastāvīgajai vietai šīgada tūrisma sezonā vai uz laiku, kamēr ir epidemioloģiskās drošības noteikumi Covid-19 infekcijas ierobežošanai.

Būs jāievēro šādi nosacījumi:

- jānodrošina 1,2 m zona gājējiem (betona flīžu ietve vai gājēju koridors un 3,5 m koridors operatīvajam transportam saskaņā ar shēmu), ko aizliegts blokēt ar labiekārtojumu;
- jānodrošina tirdzniecības vietas (bez terases, bet ar krēsliem, galdiem utt.) atbilstība pašvaldības terašu koncepcijai vai iepriekš saskaņotām skicēm;
- ielu, celiņu un laukumu segumu nedrīkst piegružot un bojāt ar eļļainiem šķidrumiem vai kaitīgām vielām. Ja tā gadījies, tas jāsavāc un jānotīra;
- segumu nedrīkst mehāniski bojāt, to caurbjot, sitot u.tml.;
- katras darbības beigās krēsli, galdi un citi elementi jānovāc vai jānovieto tuvu ēkai;
- iepriekš rakstiski vienojoties ar blakus tirdzniecības vietu īpašniekiem, valdītājiem vai lietotājiem, drīkstēs labiekārtojumu izvietot plašāk, bet saskaņā ar shēmu.

Lai saņemtu atļauju novietot galdīņus publiskā vietā, uzņēmējiem jāraksta būvvaldei iesniegums, saskaņojot pakalpojuma vietu, laiku, izvietojuma un noformējuma skici.

PABĒDA

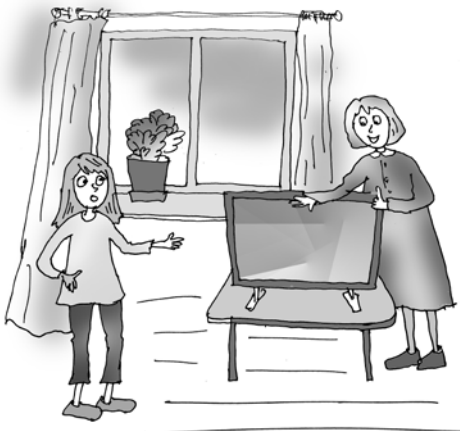
Kā lai cilvēkiem iestāsta?

Savu stāstu laikrakstam uzticēja Anita: „Braucu no ārsta apmeklējuma Rīgā ar autobusu 14.50. Daļai pasažieru sejas masku diemžēl nebija. Lai arī uz infoekrāniem rādījās atgādinājums, ka sejas aizsegiem jābūt, viens otrs to ignorēja. Un vai tad šoferis, kurš skaļi pasaka, kura ir nākamā pietura, nevarētu pasažieriem atgādināt, lai uzliek maskas? Vienotram tā bija zem deguna, bet kādam ārzemnieku pārim, kas jautri čaloja, nebija vispār.”

NUMURA CITĀTS

Ineses Slūkas zīmējums

„Mamma no sajūsmas spiedza! Ome tikai pieteica, lai uz jautājumiem atbildu tā, lai viņai televizors nav jāmet ārā pa logu,” tā kuldīdzniece Enija Grēta Filippova saka par nokļūšanu TV spēles *Gudrs, vēl gudrāks* finālā.

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Vai skatāties televīziju? Kādu nākotni tai prognozējat interneta laikmetā?

Agnese Lapsiņa, mamma:

– Televizora mums nav. Laikam tāpēc, ka nav nepieciešams, jo visu, kas interesē, pagaidām varam atrast internetā. Arī televīziju tur skatāties. Visbiežāk Latvijas Televīziju, dažādus autorraidījumus, bērnu programmas. Internetā lietojam bezmaksas saturu. Domāju, ka televīzija televizorā pagaidām nav apdraudēta, jo ir labākas skatīšanās iespējas, kaut vai lielais ekrāns. Domāju, ka drīzāk mainīsies televīzija kā medijs. Piecos desmit gados tā jau diezgan mainījies. Ir viedtelevīzija, kurā saturu var izvēlēties pats. Mēs laiku pa laiku tomēr apsveram, ka to lielo ekrānu vajadzētu – ir jau patīkami. Pašlaik nav, kur nolikt, un, ja būtu, tad apzināties, ka skatītos vairāk un mazāk laika atliktu citām lietām, tāpēc par iegādi vēl neesam izšķīrušies.

Ieva Aunīte, pašnodarbinātā:

– Man mājās televizora nav, tāpēc arī televīziju neskatos. Tas ļoti nozog laiku, tāpēc neuzskatu par vajadzīgu. Internetu izmantoju maz, kopš piedzimis bērns. Dažreiz jau paskatāties, visbiežāk dokumentālās filmas un multenes. Skatāties vietnē *YouTube*. Man šķiet, ka televīzija nākotnē pilnībā pāries uz internetu, jo šķiet, ka pieslēgt mājās televīziju ir sarežģīti. Esmu pētījusi: vajadzīgi visi tie kabeļi un rūteri, kuriem pat nosaukumus īsti nezinu, un vēl atsevišķi pieslēgumi. Ērtāk internetā.

Emīls Betlers, automehāniķis:

– Televīziju neskatos. Televizors ir, bet neizmantojam. Vajadzīgo atrodo internetā. Sieva lapā *Shortcut* skatās seriālus un latviešu raidījumu *Ģimene burkā*, pats pārsvarā skatos *YouTube* dažādus video. Domāju, ka drīz viss būs internetā un tādas parastās televīzijas, iespējams, vairs nebūs.

Sanita Andersone, aprūpētāja skolā:

– Visbiežāk skatos *TV3+* un *TV3 Life*. Mani interesē dažādi raidījumi. Ļoti maz draudzējos ar internetu – tikai maksājumus tur veicu. Televīziju skatos vakaros pēc darba, un pāris stundu noteikti salasās. Es nezinu, vai televīzija pastāvēs televizorā, bet ļoti gribētos, lai paliek, jo ne jau visi, īpaši vecāki cilvēki, prot darboties ar internetu.

Santa Mišņa, kūku cepēja:

– Laikam var teikt, ka mazliet skatāties, bet televizora mums nav. Liekas, ka nevajag, un mājās tas nekur nepiestāv. Visvairāk skatāties raidījumus, kas mums interesanti. To darām internetā, piemēram, LTV mājaslapā vai *Go3*. Man patīk piedzīvojumu un ēst gatavošanas raidījumi. Skatos gan latviešu, gan ārzemju. Patīk arī seriāli, drāmas. Manā burbulī, šķiet, televizoru nevienam nevajag. Ja ir vēlme ko paskatīties, viss ir internetā, un nedomāju, ka vajadzētu atsevišķu pieslēgumu vai lielo ekrānu. Tad drīzāk cilvēki nopirktu projektoru, nevis televizoru.

Indra Vilmane, Kuldīgas novada muzeja darbiniece:

– Televīziju skatos gan televizorā, gan internetā – ļoti patīk melodrāmas un dokumentālie raidījumi. Esmu iecienījusi krievu filmas, jo valoda problēmas nesagādā, arī dažas amerikāņu filmas, bet viņu joki ne vienmēr piesaista. Skatos raidījumus par mūziku. Biežāk skatos kanālus *TV3*, *360TV*, *STV pirmā*, *PBK*. Interesanti ir sarunu un psiholoģiski šovi. Latviešu īsfilmās gan neuzrunā, bet man patīk izzinoši raidījumi, piemēram, *Te un Ielas garumā*.

Katrīna Blaua, Lauras Vilertes foto

MUMS ZVANA

Vai ar ceļa zīmēm viss kārtībā?

Kurzemnieks saņēma zvanu no kādas lasītājas ar jautājumu, vai Kuldīgā pie veikala *Mini Rimi* ceļa zīmes izliktas pareizi.

„Runa ir par *Mini Rimi* Piltenes ielā 30. Pie iebrauktuves stāvlaukumā ir zīme, ka tur auto var atstāt tikai noteiktā laikā. Tas būtu skaidrs. Bet, braucot no stāvvietas ārā, ir zīme, kas atceļ zīmi pie iebrauktuves. Vai tā tur vajadzīga, jo visiem taču skaidrs, ka šoferis izbrauc uz ielas. Vai tur drīzāk nav jāliek zīme *Dodiet ceļu*?”

Kā novēroja *Kurzemnieks*, pie iebrauktuves laukumā ir 523. zīme *Stāvēšanas aizlieguma zona*. Stāvēt aizliegts uz visiem ceļiem šajā teritorijā. Zem tās ir papildzīme *Darbības laiks* – šajā gadījumā no pusnakts līdz 6.00 rītā. Zem tās ir papildzīme *Pārējā papildinformācija* – stāvvietu jebkurā laikā var izmantot ar *SIA Rimi Latvia* atļaujām. Savukārt pie iebrauktuves atrodas 524. zīme

Stāvēšanas aizlieguma zonas beigās, kas iepriekšējo aizlieguma zīmi atceļ. Pēc Ceļu satiksmes noteikumiem (CSN) 523. zīmes darbība ir spēkā līdz tam punktam, kur to atceļ 524. zīme.

Ceļu satiksmes drošības direkcijas pārstāve Ieva Bērziņa skaidro: ja pie iebrauktuves nebūtu zīmes, kas stāvēšanas aizliegumu atceļ, autovadītāji varētu tikt maldināti, ka tās darbība turpinās. Vienlaikus jāņem vērā, ka saskaņā ar CSN 65. punktu, izbraucot uz ceļa no pagalmiem, stāvvietām, degvielas uzpildes stacijām, uzņēmumiem u.tml. vietām, vadītājam jādod ceļš visiem citiem satiksmes dalībniekiem: gājējiem, kas iet pa ietvi, velosipēdistiem un transportlīdzekļiem, kas brauc pa šķērsojamo brauktuvi.

Alberts Dinters

LASĪTĀJS JAUTĀ

Kad rodas imunitāte pēc kovidpotes?

Laikraksta lasītājs vēlējas uzzināt par Covid-19 vakcīnu iedarbību. „Tagad iedzīvotājus potē ar trim vakcīnām. Cik ilgā laikā pēc potes veidojas imunitāte, un kad cilvēks var būt drošs – ja tomēr ar kovidu saslims, slimība noritēs viegli?”

Kā skaidro Vakcinācijas biroja komunikācijas vadītāja Ieva Stūre, ja cilvēks saņēmis vakcīnu no ražotāja *Pfizer-BioNTech* vai *Moderna*, imunitāte rodas divas nedēļas

pēc otrās devas. Ja saņemta ražotāja *Astra Zeneca* pote *Vaxzevria*, zinātnisko pētījumu dati liecina, ka pietiekama imunitāte ir izstrādājusies trīs nedēļas pēc pirmās devas un otrā to nostiprina.

I. Stūre arī pastāstīja, ka nupat Latvija saņēmusi firmas *Johnson&Johnson* ražotās vakcīnas, un tām vajadzīga tikai viena deva. Imunitāte izveidojas 14 dienās.

Alberts Dinters

IEPRIECA

Paldies par ziediem!

„Gribu pateikt paldies Kuldīgas puķkopēm un apstādījumu veidotājiem – ik gadu ir skaisti un laikā! Ar nepacietību gaidu saziemu ziedu upi Pilsētas dārzā,” saka Karīna.

No savējiem auž Kuldīgas gobelēnu

Mākslas studijā M22 top divas lielizmēra fotokolāžas **Kuldīgas gobelēns**, kas augustā Hanzas dienu laikā atradīsies starptautiskā izstādē Rīgas Mākslas telpā.

„Divi mūsu darbi pārstāvēt Kuldīgu izvēlēti konkursā,” stāsta māksliniece Ieva Vītola-Lindkvista. „Mēs kuldīdzniekus fotografējam tā, lai no šiem attēliem izveidotu gobelēnus ar ornamentiem, kas tiks uzdrukāti uz auduma. Gribam nofotografēt dažāda vecuma un profesiju cilvēkus.” Īpaši aicināti jaunieši un arī vīrieši, saka Ieva, lai parādītu, ka mūsu pilsēta nav tikai dāmu citadele.

Jebkurš, kas gatavs šo projektu atbalstīt, aicināts uz studiju Mālu ielā 22 nofotografēties pilnā augumā. Tas aizņem dažas minūtes. Ieva ar dzīvesbiedru Oli aicina nākt mazās grupiņās: piecus sešus cilvēkus. Lai vienotos par laiku, lūgums zvanīt pa tālr. 29320495. Lai tiktu ievēroti epidemioloģis-

kie noteikumi, varēs ienākt pa vienam ar masku. Fotografējoties tā tiek noņemta.

„Izstādes tēma ir *Mūsdienu zelts*. Domājot, ko piedāvāt zelta vietā, prātā nāk Blaumaņa vārdi *Mans zelts ir mana tauta*. Tos pārfrāzējot, gribas teikt, ka šodienas zelts ir cilvēki – tie, kuri dzīvo un strādā, mācās, veido ģimenes un kopj mūsu pilsētu Kuldīgu,” saka Ieva.

Bez Lindkvistiem konkursā atbalstītas vēl divu mūspuses mākslinieču idejas – darbus gatavo arī Ilze Vanaga un Annemarija Gulbe, pastāstīja pašvaldības kultūras projektu vadītāja Laura Volkonovska.

41. Starptautiskās Hanzas dienas no 19. līdz 22. augustam notiks Rīgā. No Latvijas Hanzas savienībā vēl ietilpst Limbaži, Straupe, Valmiera, Koknese un Cēsis. Vairāk informācijas: www.rigahanza.lv.

Mākslinieki Ieva Vītola-Lindkvista un Ole Lindkvists fotografē Kurzemnieka žurnālisti Intu Jansoni un pēc tam no kuldīdznieku siluētiem gatavos lielizmēra fotokolāžu **Kuldīgas gobelēns**.

Daiga Bitiniece, Elisas Rudzītes foto

Divpadsmītajiem eksāmeni sākušies

Pēc mācību gada, ko vidusskolēni pavadījuši galvenokārt attālināti, 11. maijā notika pirmais eksāmens 12. klasēm. Skolēni klātienē kārtoja angļu valodas rakstisko un mutisko daļu.

Šogad obligāts ir latviešu valodas, matemātikas un svešvalodas pārbaudījums, savukārt izvēles eksāmens – nav. Kuldīgas novada izglītības nodaļas vadītājas vietniece Lilita Mačtama stāsta, ka ir zināms, cik audzēkņu pieteikti eksāmeņiem pilsētas skolās, taču dažādu apstākļu dēļ īstie skaitļi varētu būt arī citi: „Tā kā visiem tiek ņemtas kovida analīzes, tad tie, kuriem tests ir pozitīvs, eksāmenus kārtos vēlāk. Tāpat arī uz izvēles eksāmeņiem skolēns var neatnākt, ja ir pārdomājis.”

Skrundas novada izglītības pārvaldes vadītāja Inga Flugrāte stāsta, ka no trīs skolniecēm, kuras mācās 12. klasē, angļu valodu kārtojušas divas: „Vie-

na ir kontaktpersona, tādēļ to darīs vēlāk.”

Alsungas vidusskolā viss norit bez starpgadījumiem. Direktore Undīne Priedoliņa stāsta, ka obligātos eksāmenus kārto četri audzēkņi: „Angļu valodā viss noritēja labi, taču skolēni bija diezgan satraukti, lasīšanas daļā radās grūtības uztvert domu. Teksts ļoti specifisks – par Holandi, taču mutvārdu daļā rezultāti šķiet labi. Skolēnus visvairāk uztrauc matemātika. Viens izvēlējis kārtot arī vēsturi. Skolā vieta ir gana plaša, tāpēc varam ievērot visas Valsts izglītības satura centra vadlīnijas.”

Devītajām klasēm eksāmenu vietā aprīlī jau notikuši diagnosticējošie darbi.

Kuldīgas novadā eksāmeņiem pieteiktie skolēni:

- obligātajiem: matemātikā – 163, latviešu valodā – 159, angļu valodā – 156, krievu valodā – 3;
- izvēles: vēsturē – 62, fizikā – 11, bioloģijā – 10, ķīmijā – 2;
- vidusskolas informātikas eksāmenam – 13.

Elisa Rudzīte

Kuldīgā deg auto, Rendā kūla

Kuldīgā, Īsajā ielā, automašīna aizdegās autoservisa angārā. Dūmi bija labi redzami apkaimē, un notikuma vietā ieradās arī ziņkārīgi vērotāji.

No 12. maija 6.30 līdz 13. maija 6.30 Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta (VUGD) Kurzemes reģiona brigāde saņēmusi 18 izsaukumus, divus no tiem Kuldīgas novadā.

Dienā Īsajā ielā Kuldīgā an-

gārā degusi vieglā automašīna un bagijs. Aptuveni pusstundā ugunsgrēks likvidēts. Otra nelaime izcēlusies Rendas pagastā, kur 4 ha degusi kūla un krūmi.

Kurzemē no 18 izsaukumiem četri bijuši kūlas ugunsgrēki, bet

divi – paaugstinātas bīstamības. Latvijā VUGD saņēmis 98 izsaukumus: 57 uz ugunsgrēku, tai skaitā piecu meža un 16 kūlas, 30 uz glābšanas darbiem, bet 11 bijuši maldinājumi.

Alberta Dintera teksts un foto

ZIŅO VALSTS POLICIJA

Aiztur agresīvu vīrieti

Sagatavoja Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes vecākā speciāliste Madara Šeršņova.

No 6. līdz 12. maijam Kuldīgas iecirknī sākti 15 administratīvā pārkāpuma procesi, galvenokārt par pulcēšanos, kad cilvēki no trim māsaiņniecībām atradās vienā adresē, arī par sejas maskas nelietošanu.

Divi procesi sākti pret vienu cilvēku, kurš veikalā Kuldīgā uzvedās agresīvi. Par to informācija saņemta 6. maijā. Policisti sastapa vīrieti, kurš sacīja, ka uz viņu likumi neattiecas, vicinājās

ar rokām, necenzēti lamājās, traucēja kārtību un apdraudēja citus. Policisti norādīja, ka tāda uzvedība jāpārtrauc, taču vīrietis atteicās to darīt, negribēja arī nosaukt savu vārdu. Kad tika paziņots, ka viņš tiek aizturēts, vīrietis atteicās kāpt dienesta transportlīdzeklī un bija sagatavojies likumsargiem sist. Viņš tika aizturēts, uzlikti roku dzelži. Sākts administratīvā pārkāpuma process gan par kārtības traucēša-

nu, pārkāpjot uzvedības normas, traucējot mieru, komersantu darbu, apdraudot citu cilvēku drošību (sīkais huligānisms), gan par policijas prasību nepildīšanu.

Pie stūres pieķerti divi dzērājšoferi, vienam nav bijušas arī vadīšanas tiesības. Reģistrēti desmit ceļu satiksmes negadījumi, vienā cietusi sieviete. Kuldīgas novadā automašīna nobrauca no ceļa un apgāzās. Pasažiere ar traumām nogādāta medicīnas iestādē.

Rumbas iela - šarmantā vizītkarte

Senatnīgā Kuldīga apjūsmota visos laikos, pilsētas ielas un vēsturisko apbūvi savos darbos atainojuši mākslinieki, dzejnieki un kino ļaudis. Kurzemnieki kopā ar novada muzeja pētnieci Kristīni Beķeri šoreiz ielūkojās Rumbas ielā. Uzzinātie garāmgājēji atzīstas, ka mājupceļā no Ventas rumbas un lidojošo vimbu apskates izvēlas tieši šo ielu, jo tā ir klusa, skaista, pat mazliet romantiska un ar senatnes elpu.

Pilsētas pirmsākumi

Vēl 18. gadsimtā Rumbas ielas kreisajā pusē bijušas vien trīs mājas, pārējās uzbūvētas 19. un 20. gadsimtā.

„Arheoloģiskie izrakumi bijuši gan Kalna, gan Rumbas ielā. Kartē var redzēt, ka Kalna iela iet taisni, bet no vienas puses tai pienāk Rumbas, no otras – Jelgavas iela, un tās veido ovālu struktūru, tā saukto Kalnamiestu,” stāsta Kuldīgas novada muzeja pētniece Kristīne Beķere.

Mēs savu ceļojumu sākam no Kalna ielas, kur atrodas Latvijas Universitātes filiāle. Pats svarīgākais Rumbas ielā ir tas, ka šeit ir pilsētas pirmsākumi.

Arī paskatoties uz reljefu, redzams pakalna gals starp strautiem – tātad sausa, dzīvošanai piemērota vieta. Arheoloģiskie izrakumi Kalna un Rumbas ielā pierāda, ka cilvēki šeit dzīvojuši vēl pirms tam, kad uzcelta pils. Rokot atrastas ogļītes, un tas secināts, pārbaudot tās ar speciālām metodēm.

Rumbas ielā izrakumi bijuši vēl 2010. gadā. Arī tad atrastie materiāli testēti līdzīgi, bet rezultāti parādījuši mazliet vēlāku laiku – aptuveno pils būvniecības

laiku 13. gadsimta vidū. Tieši šie vēstures fakti Rumbas ielā ir nozīmīgākie.

Te visos laikos bijis vairāk dzīvojamo māju. Grūti noskaidrot, kas šeit dzīvojis no 12. līdz 16. gadsimtam. Taču atradumi bijuši dažādi, tostarp saimniecības lietas. Secināts, ka nedaudz te bijusi metālapstrāde, ir kausēta rūda. Pilsētā cilvēki nodarbojušies ar amatniecību.

Vecākais zināmais Kuldīgas plāns ir no 1797. gada. Tajā iezīmēta arī Rumbas iela. Toreiz kreisajā pusē bija vien trīs mājas – lieli, pat milzīgi īpašumi. Labajā pusē māju nebija – tur vairāk aizmugures žogu tām mājām, kas iziet uz Kalna ielu, vienkāršāk sakot, sētas.

Ģimenes zobārstniecība

Rumbas ielā 10 atrodas Dzintras Ozoliņas zobārstniecības kabinets, kam pirms kāda laika mainīts nosaukums, un tagad tas ir *Goldingen Dental*.

Kabinets izveidots 1992. gadā, kad Ozoliņu ģimenē izlemts veidot privātpraksi un iegādāts neliels zemes gabals. Tajā pašā gadā sākusies ēkas projektēšana, vēl pēc gada – būvniecība, 1994. gadā prakse sākusi darbu, un tajā strādājuši četri darbinieki. 2008. gadā telpas paplašinātas, radītas papildu darba vietas. Tagad uzņēmumā strādā ap 20 cilvēku.

„Sākumā zemes gabals bija ļoti aizaudzis, te bija arī vecs koka šķūnis. Tolaik

arī pils parks nebija sakopts, bet tagad ir ekskluzīva vieta,” skaidro zobārstes dēls Mārtiņš Ozoliņš. Klienti šo vietu dēvējot nevis par zobārstniecību, bet gan pasaku namiņu. „Mūsu uzdevums ir radīt klientiem patīkamu vidi. Zobu ārstēšana pēc būtības rada stresu, un mūsu uzdevums ir nepadarīt to vēl stresaināku.” Kā uzņēmumam klājies pandēmijas laikā? „Pagājušajā gadā divus mēnešus nestrādājām. Bija grūts laiks. Vasaras vidū tika atļauts pakāpeniski darbu atsākt. Otrajā posmā mums kā medicīnas iestādei ļāva strādāt pastiprinātos drošības apstākļos.”

Rumbas ielā jau ilgi atrodas Ozoliņu zobārstniecība, tagad ar nosaukumu *Goldingen Dental*.

„1992. gadā te viss bija ļoti aizaudzis, skaitījās nostūris, bet tagad ir viena no ekskluzīvākajām vietām Kuldīgā,” stāsta uzņēmuma attīstības vadītājs Mārtiņš Ozoliņš.

Rumbas ielā atrodas arī viesu apartamenti *Villa Rumba*.

Kuldīgas vērtības jauniešu acīm

Kādas ir Kuldīgas novada jauniešu ierosmes pilsētas attīstībai? Lai uzzinātu viņu vērtību kopumu, pašvaldības izglītības nodaļa un projekta *Kuldīga – Eiropas kultūras galvaspilsēta 2027* komanda uzrunāja deviņas izglītības iestādes.

Tās ir Vārmes, Laidu, Turlavas, Ēdoles un Z.A.Meierovica Kabiles pamatskola, Vilgāles sākumskola, Kuldīgas Centra vidusskola, Kuldīgas 2. vidusskola un V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskola.

KUR RĀDĪS KOMPASS?

Sabiedrības vērtību un nākotnes vīzijas dokuments tiek dēvēts par *Kuldīgas vērtību kompasu*, kas rādīs ceļu, kurp doties. Vērtības paust skaļi – tas ļauj izveidot iedzīvotāju grupu nostāju tajā, kas tiešām svarīgs. Tā var stiprināt vietējo identitāti un celt arī plašākas apkaimes pašapziņu. Jauniešu radošums un virtuālā pieredze ar situāciju citās valstīs sniedz iespēju pilsētvides attīstībai kļūt tālejošai. Skolēni tika aicināti iezīmēt vērtības trijos virzienos: cilvēka dzīvē un plašākā sabiedrībā, pilsētā, papildus minētas rakstura iezīmes.

KAS BŪTU JĀUZLABO

Ieteikumi ir veids, kā cilvēki sazinās ar dažādām iestādēm, atklājot kādas lietas trūkumu vai nepilnību. Skolēni novada attīstībai ierosina: ierīkot mākslinieka Indriķa Zeberīņa pieminekli Pilsētas dārzā, izveidot vēl vienu augstskolu, paplašināt slimnīcu un noturēt tās statusu, ierīkot luksoforus, izveidot divriteņu un elektroskūteru nomu un stāvlaukumu, atjaunot baznīcas un uzlabot to apkuri. Skolēni iesaka izlikt pilsētas robežzīmes ar tekstu *Sveicināti Kuldīgā!* un ar kartēm, iekārtot dažādas brīvā laika pavadīšanas vietas pilsētā un laukos, piemēram, zoodārzu un strūklakas.

LAI VEIDOTOS PIEDERĪBA

Kuldīgas Centra vidusskolas audzēkņu izvēli raksturo direktora vietnieks Kristis Felš-Milbergs: „Manuprāt, viss cilvēkā sākas ar personīgajām vērtībām. Tās jauniešiem formējas augot, un tas notiek skolā, mājās un ikkatrā vietā, kur viņi sper kāju. Mūsu vērtības ietekmē mūsu izvēli, un ir ļoti būtiski tās apzināties, lai izprastu savas vēlmes un rīcību. Līdzīgi arī skolas un pilsētas vērtības zināt ir būtiski, lai veidotos piederība, un tām jāiet roku rokā ar personiskajām. Varu apgalvot, ka liela daļa jauniešu par savām vērtībām domā un uzskata to par nozīmīgu procesu izaugsmē.”

Šīs skolas audzēkņi augstu vērtē kultūrvēsturisko mantojumu, vecpilsētu un to raksturojošos elementus.

JAUNIEŠU KOMANDA

Lai ieviestu lielas pārmaiņas, jāveido stipra komanda ar dažāda vecuma jauniešiem, kuri dzīvo ne tikai Kuldīgā vien. Jārod vieta arī pasaules pieredzei. Projek-

Kuldīgas sarkanais ķieģeļu tilts simboliski savieno pagātni un šodien ar jaunatnes inovatīvajām idejām. Tas ir arī kā simbols saiknei starp jauniešiem un uzņēmējiem.

ta *Kuldīga – Eiropas kultūras galvaspilsēta* jauniešu grupā darbojas Laura Volkonovska, Adrians Dravnieks, Endija Vītola, Justīne Iesaliņa, Kristaps Jansons, Kristaps Abersons, Elizabete Rublāne, Estere Jansone, Una Raikstiņa, Justīne Dubure, Jurgis Spulenieks, Nansija Garkalne, Dāvis Jansons, Mārtiņš Vasmuss, Ernests Vēzis, Anete Branta un Daniela Reimane. Viņi analizē pilsētai raksturīgās problēmas.

KULTŪRA KĀ INSTRUMENTS

Kuldīgas unikalitāti jaunieši akcentē kā vienu no galvenajiem faktoriem, pretendējot uz Eiropas kultūras galvaspilsētas nosaukumu. Kultūrvēsturiskais mantojums ir tai raksturīgais elements – vecpilsētas ainava un pagalmi kā vienots ansamblis. Statuss, uz kuru ceram, ļautu kultūras attīstībā un kultūrpolitikas problēmu risināšanā spert pareizus soļus. Iesaistot visu novadu, šai virzībai varētu radīt stabilu pamatu.

Kuldīgas pieteikumā šim statusam kultūra tiek uztverta kā instruments. To raksturo vairāki kultūrpolitikas principi: lai risinātu problēmas, kas ietekmē no-

zari, jāmaina pati kultūra – jārada jauninājumi, citādāki principi un pieeja. Kultūra ir universāls darbarīks, jo tā izpilda vairākus uzdevumus vienlaikus. Lai rastos pārmaiņas, jāanalizē trūkumi ne tikai kultūrā, bet arī ekonomikā un sociālajā sfērā – daudzās Latvijas un Eiropas pilsētās šīs lietas ir ļoti saistītas.

DARBAVIETU NOZĪME

Kā secina projekta izstrādātāji, pilsētas izaugsmei vajadzīga saikne starp jauniešiem un uzņēmējiem. Tā veicinātu nodarbinātību un jauniešu izglītību, vēlāk stimulētu darbavieta veidošanos, tā uzlabojot ekonomisko situāciju. Darbavieta skaita pieaugums radītu cilvēku plūsmu, verot durvis ekonomiskajai, sociālajai un kultūras attīstībai. Cilvēku pieplūdums dos iespēju attīstīt kultūru dažādos laucīņos, tajā skaitā Kuldīgai raksturīgo tūrismu. Tilts starp patērētāju un pakalpojumu sniedzēju ļauj veidot stabilu ekonomiku.

KĀ IR DZĪVOT PILSĒTĀ-MUZEJĀ

Pandēmija ir apstādinājusi jeb-

kādus pasākumus, tāpēc kultūras bads jūtams starptautiskā līmenī. Kā situāciju Kuldīgā komentē novada domes kultūras nodaļas un jauniešu grupas projekta vadītāja Laura Volkonovska: „Manuprāt, kultūru pirms kovida var raksturot pozitīvi. Pašvaldība cenšas nodrošināt pasākumus dažādām auditorijām, rūpējas, lai tie pieejami ikvienam. Tāpat kultūras piedāvājuma radīšanā iesaistās nevalstiskais sektors, un tas ēdienkarti dažādo. Savukārt, ja runājam par *cieto kultūru*, gana daudz naudas ieguldīts vecpilsētas kultūrtelpas saglabāšanā, un Kuldīga sasniegusi tādu stadiju, kad pasākumi pat nav nepieciešami, lai pilsētai piesaistītu tūristus. To noteikti izjūt arī vietējie, bet tāds, lūk, ir mūsu spožums un posts – dzīvot pilsētā-muzejā.

Katra iedzīvotāju grupa noteikti akcentētu problēmas arī citos jautājumos. Es varu runāt tikai par nelielu, bet ļoti svarīgu daļu – par pieaugušiem jauniešiem. Ar to es domāju cilvēkus pāri 20 gadiem. Mūsu sociālais burbulis saskaras galvenokārt ar dzīvesvietas un jēgpilnas izklaides vietu trūkumu.”

Skolēnu nosauktās vērtības

Dzīvē

Laimīga ģimene, jaunieši, brīvība, sirds, inteliģenta sabiedrība, pozitīva attieksme, fiziska un garīga veselība un labsajūta, darba tikums, sadarbošanās, taisnīgums, tolerance, līdzdalība, veselība, nauda.

Raksturā

Sirsnība, laipnība, drosme, cieņa, godīgums, centība, izpalīdzība, līdzcietība, gudrība, draudzība, mīlestība un miers.

Pilsētā un sabiedrībā

Kultūra, kultūrvēsturiskais mantojums, infrastruktūra, māksla, daba un tās pieminekļi, ekoloģija, sakopta vide, Kuldīga kā tūrisma galamērķis, izglītība, latviešu valoda, piederības izjūta, līdzdalība.

Ar cīnītājas garu

Ar aktīvo kuldīdznieci, biedrības *Līvija* vadītāju ANTOŅINU VALEINU tiekamies 4. maijā, Latvijas Neatkarības atjaunošanas dienā. Nolemjam svētkos par politiku nerunāt: patrioti, godīgu un kārtīgu darba darītāju, cilvēku ar augstu atbildības izjūtu šis priekšvēlēšanu laiks un vispār valstī notiekošais tracina. Bet ir ļoti daudz jauka, par ko runāt, jo Kuldīgas attīstībā A.Valeiņas devums ir liels. Turklāt pašlaik rit Goda pilsones, tēlnieces Līvijas Rezevskas 95 gadu atceres pasākumi, un Antoņina ir uzcītīga viņas mantojuma sargātāja, Mucenieku ielā uzturot muzeju, kurā rīko izstādes arī citiem māksliniekiem.

Esat dzimusi Latgalē. Vai vēl jūtat piederību šim vēsturiskajam novadam?

Tagad ir dzemdību nami un slimnīcu nodaļas ar īpašu aprūpi. Es piedzimu vienkāršos mājas apstākļos 1951. gadā. Nevar jau tos laikus salīdzināt. Toreiz lauku ļaudīm ciemā bija pieejams vien feldšeru punkts. Bet viss bija kārtībā.

Latgalē nodzīvoju tikai 15 gadus – mācību gaitas aizveda citur. Taču bērnības un agrās jaunības laiks tiešām devis spēcīgus pamatus. Mācījās Līdumnieku astoņgadīgajā skolā (Ludzas novada Pureņu pagastā – aut.). Tā man atmiņās joprojām kā gaiša bērnības salīne. Precīzi nezinu, vai Valsts prezidents Kārlis Ulmanis piedalījās skolas atklāšanā, bet māte viņu tur sastapusi vaigu vaigā. Bez apsardzes – kā tautas pārstāvi. Un vēlāk reiz izteicās, ka tāda valsts vadītāja mums vairs nebūšot.

Labi, par politiku nerunāsim... Man bija ļoti ļoti skolotāji. Pirmā audzinātāja Valentīna Tereško mācīja visus priekšmetus no 1. līdz 4. klasei. Prata un mācīja dziedāt un dejot – ar īpašu degsmi par visu tautisko. Tagad viņai pāri 90, bet joprojām šo gaišumu saglabājusi. Varētu daudz par Līdumnieku skolu stāstīt, bet galvenais, ko nevar neuzsvērt, ir tā lielā kārtības mīlestība, kas tur valdīja visās lietās un kas arī mums iemācīta.

Vai kādas mentalitātes atšķirības tomēr ir?

Jā, ir mani lepnums, ka nāku no Latgales, bet tas netraucē dzīvot un no sirds strādāt jebkurā citā vietā. Neparasts gadījums reiz bija kapusvētkos. Anatolijs Gorbunovs (Augstākās Padomes priekšsēdis 90. gados – aut.) ir no mūsu pusēs. Viņa tēvs ar manējo vienā skolā solā sēdējuši. Gorbunovs ar sievu katru gadu ieradās uz kapusvētkiem, jo tie Latgalē ir vieni no lielākajiem svētkiem. Reiz es viņu paglābu: viens vīrs mācītāja runas laikā piegājis cieši klāt un kaut ko klārē. Vēlāk redzu, ka Gorbunovs pagājis citur, bet tas vīrs cenšas atkal klāt tikt. Es nostājos ceļā: „Nadreikst do Gorbunova īt tagad.” Šis: „A kas tu taida?” Atbildu, ka esmu apsardze. „A voi vells – tagad bobas par apsargim!”

Daudzi jūs sauc par Antoniju. Kā ir pareizi?

Kad mani veda uz baznīcu kristīt, domāts bija vārds Antonija, bet tajos laikos ierakstīja vairāk krievisko Antoņinu. Man pašai kādreiz nevisai patika, bet nu jau pierasts. Esmu ar daudz ko samierinājusies. Kā nokristīja, tā ir labi.

Kristībām ir liela nozīme ne tikai manā dzimtajā pusē vien. Kad piedzima dēls Jānis, es jau te Kuldīgā strādāju izpildkomitejā, bet vīramāte Emīlija Konuševska noorganizēja viņa kristības Ludzas baznīcā. Brīnišķīga sieviete – sirdsgudrs cilvēks. Varēju viņai uzticēties vairāk nekā savai mātei. Man nezino, abas sarakstījās vēstulēm, jo telefonsakaru tad tikpat kā nebija. Viendien vīramāte pateica: braukšot līdz uz Latgali – kristīsim Jānīti Ludzas baznīcā. Vīrs vēl iebilda, ka tik no darba neatlaiž, bet viņa mamma atbrauca: „Kā būs, tā būs – bērns jānokristī!” Mana mamma atbalsēja. Pateicities vīramātei, dēls ir arī iesvētīts Kuldīgas katoļu baznīcā. Viņš beidzis Jūras aka-

nu ir pasniedzējs jaunajiem jūrniekiem.

Tātad no Latgales devāties prom jau pēc 8. klases, tas ir,

„Nesmu personība – vienkārši no sirds darīju darbus, kas man uzticēti,” teic kuldīdzniece Antoņina Valeiņa, tagad visvairāk pazīstama kā tēlnieces Līvijas Rezevskas muzeja saimniece.

pēc pamatskolas?

Jāatzīst, ka izcilniece nebiju, taču raksturojumā ierakstīts: ļoti centīga skolniece, kas pārdzīvo neveiksmes. Varēju vidusskolu vai tehnikumu atrast tuvāk mājām, mācīties lauksaimniecību, bet mani tie smagie lauku darbi nomāca. Kaut kā iespiedās prātā pirmās audzinātājas vārdi: „Tev, meitene, jāredz pasaulē!” Pateicu to mammai. Mums daudz radu bija Rīgā. Tēva ģimene bija bērniem bagāta: astoņi brāļi un māsiņa, daļa gan pasaulē izklīdusi. Mamma ieteica studēt medicīnas skolā – tīrs un balts darbs būšot, precizitātes man pietiekot. Bet es sabijos no iestājeksaņemenim, jo tolaik priekšroku deva vidusskolas beidzējiem. Nolemju iestāties Rīgas 26. arodvidusskolā un, to beidzot, sāku strādāt trikotāžas fabrikā *Māra*.

Ka tik no laukiem prom?

Tagad tā domāju: „Kā gan mamma mani, pusaugu meiteni, palaīda uz Rīgu?” Protams, bija jau radi, bet apstākļi ne tādi kā tagad, kad bērns ļoti lutina. Man jānostrādā maīna fabrikā, tad mācības vakarskolā, jābrauc pie tantes uz Jūrmalu un vēl jāpalīdz viņai. Ap diviem tiku gulēt, septiņos rītā jau jāskrien uz Rīgas vilcienu plānus pildīt. Brīžiem va-

jadzēja tik ilgi strādāt virsstundas, ka tante jau sāka skatīties šķībi un draudēja ziņot mammai. Tā man tas fabrikas darbs, kā saka, piegriezās.

Un Latgales meitene nolēma centību likt citā virzienā.

Kad palika 18, strādāju par brigadierī šūšanas cehā. Nolemju stāties juristos un aiziet no *Māras* uz visiem jaredz pasaulē!” Pateicu to mammai. Mums daudz radu bija Rīgā. Tēva ģimene bija bērniem bagāta: astoņi brāļi un māsiņa, daļa gan pasaulē izklīdusi. Mamma ieteica studēt medicīnas skolā – tīrs un balts darbs būšot, precizitātes man pietiekot. Bet es sabijos no iestājeksaņemenim, jo tolaik priekšroku deva vidusskolas beidzējiem. Nolemju iestāties Rīgas 26. arodvidusskolā un, to beidzot, sāku strādāt trikotāžas fabrikā *Māra*.

Ka tik no laukiem prom?

Tagad tā domāju: „Kā gan mamma mani, pusaugu meiteni, palaīda uz Rīgu?” Protams, bija jau radi, bet apstākļi ne tādi kā tagad, kad bērns ļoti lutina. Man jānostrādā maīna fabrikā, tad mācības vakarskolā, jābrauc pie tantes uz Jūrmalu un vēl jāpalīdz viņai. Ap diviem tiku gulēt, septiņos rītā jau jāskrien uz Rīgas vilcienu plānus pildīt. Brīžiem va-

teica, ka vajag mācīties augstskolā, jo spēcīgi kadri vajadzīgi viegļajai rūpniecībā. Toreiz Rīgā attiecīgas fakultātes nebija. Bija Maskavā, Ļeņingradā, bet man tas likās pārāk liels pilsētas. Tad viņa sāka stāstīt, cik skaista ir Kijeva, cik skaisti tur kastaņas zied – lai braucu tur kā nacionālais kadrs. Baidījies izkrist iestājeksaņemos, bet viņa deva drosmi, un tur bija sagatavošanas kursi. Lai cik skaisti tās kastaņas zied Kijevā, man galvenais – tikt prom no *Māras*. Sēdos lidmašīnā

Kā jūs dažos vārdos turpinātu teikumu „Antoņina Valeiņa ir...”?

■ **Ināra Jēkabsons**, savulaik arodbiedrības vadītāja trikotāžas ražošanas apvienības *Māra* Kuldīgas filiālē: „Mērķtiecīga sieviete. Ļoti izpalīdzīga. Vienkārši labs cilvēks. Daudz izdarījis citu labā.”

■ **Dace Čine**, Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikuma direktore, kādreizējā kolēģe: „Spilgta personība ar altruismu, plašu sirdi un mīlestību pret ikvienu cilvēku pasaulē. Gatava visiem palīdzēt, nerēķinoties ar savu dzīvi. Patriote, kas dedzīgi ik mirkli velta Latvijai. Jauks, godīgs draugs.”

■ **Aldis Orniņš**, arhitekts: „Cilvēks ar izteiktu taisnīguma izjūtu. Nesavtīgi mērķtiecīga.”

■ **Gunta Laizāne**, biedrības *Līvija* pārstāve: „Cilvēks, kas vienmēr domā, ko dot citiem, nevis iegūt sev. Vienmēr dara tā, lai izceltu, parādītu, novērtētu un iepriecinātu citus. Ja viņa ko nodomā, tad izdara. Enerģiska un nenogurstoša par spīti grūtībām.”

un lidoju uz vieglās rūpniecības institūtu Kijevā. Pēc pusgada iestājeksaņemi nokārtoti un sākās skaitākie gadi manā dzīvē.

Vai tā bija tālo zemu apģūšana, kā paredzēja audzinātāja?

Lielas pārmaiņas. Rīgā jāmācās un vienlaikus smagi jāstrādā, bet tur nevajadzēja ne par ko citu domāt, tikai cītīgi mācīties. Nē, viegli jau nebija, jo prasības augstas. Grupā tādi studenti, kas vidusskolu beiguši ar izcilību, tomēr eksāmenos krita laukā. Bija elitāru cilvēku bērni – lielāku un mazāku direktoru atvases no visas Padomju Savienības. Arī ārzemju studenti, pat divi Kubas prezidenta Fidela Kastro radinieki, studenti no Čehoslovākijas, Polijas, Vācijas. Tomēr pasniedzēji par galveno uzskatīja zināšanas. Turklāt viņi uzslavēja mūs, divas vienīgās latvietes. Pēc pirmā kursa sapratu, ka ar stipendiju par maz, un sāku strādāt studentu celtnieku vienībā, tad par vilciena pavadoni. Tas bija liels atspaidis, un redzēju citas pilsētas – pabīju Vladivostokā, Sevastopolē, Maskavā.

Un tomēr atgriezāties fabrikā *Māra*.

Ar inženiera un tehnologa-konstruktoru diplomu atgriezies

Satīšanās ar pirmo klases audzinātāju Valentīnu Tereško (vidū) pēc 39 gadiem.

Jaukais studiju laiks Kijevā.

Uzticamais trikotāžas fabrikas *Māra* kolektīvs 80. gados. Vadītāja Antoņina Valeiņa pirmajā rindā vidū.

Ar dēlu Jāni – prāmja *Romantika* stūrmani.

Ar P.Stradiņa Klīniskās universitātes slimnīcas ārstu un mūziķi Dinu Sumeragu, pianisti un dziedātāju Dženiferu Rumpāni, draudzeni, veselības eksministri un ārsti Ingridu Cirteni Līvijas Rezevskas izstāžu zālē pēc medikiem veltītā koncerta pērn augustā.

Pēc dēla Jāņa iesvētībām kopā ar Kuldīgas katoļu priesteri Romanu Grantovski un Jāni Cini.

Rīgā savā *mīļajā Mārā*. Divus gadus nostrādāju par modelētāju – darbs interesants, jaunu modeļu ieviešana. Iestājos jauno speciālistu rindā uz dzīvokli, jo kopmītne man nepatika. Iesaistījos pašdarbībā, rīkoju pasākumus, gāju uz izstādēm, koncertiem, pat gidu kursus mācījos.

Viendien fabrikas ģenerāldirektors piedāvāja filiāles vadītājas vietu Kuldīgā. Iebildu, ka negribu prom no Rīgas. Ļāva padomāt. Pēc divām nedēļām izsauca atkal. Biju kategoriski pret – jau tā Kijeva izrāva no mājām. Direktors pie-sauca iemeslus: pirmkārt, Maskava asarām netic; otrkārt, es esot nacionālais kadrs, un Kuldīgā vairums esot latvieši, kā arī čigāni, tāpēc nesūtīs taču krievu speciālistu; treškārt, neman pēc norikojuma vēl gads jā-nostrādā. Labi: piekritu to nostrādāt, bet ne vairāk. „Nemūžam!” – tā nosolījos.

Kā vecajā teicienā: „Nekad nesaki nekād.”

Padomju laikos *Mārā* strādāja ap 2000 cilvēku, Kuldīgas filiālē – vairāk nekā 450. Bija pilns ražošanas cikls no dzijas līdz gatavam izstrādājumam. Dienā pārstrādājām divas tonnas. Bija medpunkts, zobārstniecības kabinets, savs bērnu daržs *Ābelīte*. Daudz vajadzību

ļaujot sīkām nenovīdībām gūt virsroku. Galvenais, lai darbs rit un cilvēkiem prieks.

Vai ar vīru iepazīties darba gaitās?

To laik uzņēmumos bija skaisti atpūtas vakari. Uz vienu tika uzaicināts toreizējās Kuldīgas restaurācijas pārvaldes priekšnieks Gunārs Konuševskis. Kas zina – kāds varbūt parūpējās, lai es tiktu izprecināta! Izskatījis vīrietis, gandrīz kā Alēns Delons. Es gan vēl biju domās par atgriešanos

gan ražošanā, gan sadzīvē. Strādāniekiem vajadzēja dzīvokļus – rindā gaidīja vairāk nekā 80 cilvēku. Nolēmu celt dzīvojamo māju, un tā tika uzbūvēta. Plāni milzīgi! Vajadzēja jaunus šuvējas – nodibināju Rīgas 26. arodskolas mācību grupu Kuldīgā.

Kādam tas entuziasms varēja nepatikt. Reiz viens cilvēks – vārds nesaukšu – ienāca kabinetā un uzpūtīgi teica, ka ilgi te es nepalikšu. Vēl bija anonīmas vēstules ar pārmetumiem: ko es te – revolūciju taisīt atbraukusi? Nebija jau man jāpaliek, tikai tas gads jānostrādā, un grībēju pēc iespējas labāk. Sākums bija grūts, taču stiprināja jaukie kolēģi, neman pēc norikojuma vēl gads jā-nostrādā. Labi: piekritu to nostrādāt, bet ne vairāk. „Nemūžam!” – tā nosolījos.

Kā vecajā teicienā: „Nekad nesaki nekād.”

Padomju laikos *Mārā* strādāja ap 2000 cilvēku, Kuldīgas filiālē – vairāk nekā 450. Bija pilns ražošanas cikls no dzijas līdz gatavam izstrādājumam. Dienā pārstrādājām divas tonnas. Bija medpunkts, zobārstniecības kabinets, savs bērnu daržs *Ābelīte*. Daudz vajadzību ļaujot sīkām nenovīdībām gūt virsroku. Galvenais, lai darbs rit un cilvēkiem prieks.

Vai ar vīru iepazīties darba gaitās?

To laik uzņēmumos bija skaisti atpūtas vakari. Uz vienu tika uzaicināts toreizējās Kuldīgas restaurācijas pārvaldes priekšnieks Gunārs Konuševskis. Kas zina – kāds varbūt parūpējās, lai es tiktu izprecināta! Izskatījis vīrietis, gandrīz kā Alēns Delons. Es gan vēl biju domās par atgriešanos

Rīgā. Precoties pat nepārgāju viņa uzvārdā, jo tad zaudētu vietu dzīvokļu rindā uz Plavnieku māju, kuras celtniecība tuvojās beigām. Gunārs negribēja no Kuldīgas pārcelties.

Bet man *Mārā* sākās jautri laiki – ne diena nepagāja, kad kāds nebūtu pasūdzējis. Briesmīga nervu bendēšana gan par lielām lietām, gan sīkumiem! Tajos laikos lielākās grūtības radīja kurināmā trūkums. Atceros, ka inženiertehniekie darbinieki ar zāģiem un cirvjiem brauca uz mežu pēc malkas. Skatos pa logu, ka tikai maza ogļu kaudze palikusi.

„Kad 90. gados ienāca jaunas vēsmas, es Latviju iedomājos citādāku nekā tagad.”

Man iesaka braukt uz Skrundas karaspēka daļu, kur strādāja lietuvietis Novicks. Nebija viegli tur tikt, tomēr viņš palīdzēja. Gandrīz nodibinājām šūšanas cehu, lai padomju militāristu sievām būtu, ko darīt. Taču Maskavas augstākā priekšniecība aizliedza. Citureiz pati lidoju uz Doņecku pēc oglēm. Daudzas tādas lietas.

Vai tāpēc aizgājāt strādāt rajona izpildkomitejā?

Uzreiz jau ne, jo uzskatīju, ka iesāktais jāpabeidz. Regulāri mani sauca uz izpildkomiteju atskaitīties, bet biju nogurusi. Esmu pateicīga *Māras* lielajam kolektīvam, kas mani atbalstīja. Laikam bija 1981. gadā, kad kārtējā sapulcē man piedāvāja pāriet darbā par izpildkomitejas priekš-sēdētāju. Sekretāre nosmēja: „Uz šejieni nāk strādāt vai nu patrioti, vai idioti.” Līdz šai dienai nezinu,

kā viņa to domāja: pozitīvi vai slikti nozīmē. Toreiz bija pavisam cita sistēma, jo nevienam uz tādiem amatiem nerāvās kā tagad. Alga vadošajiem aptuveni līdzīga, bet uzņēmumos varēja nopelnīt daudz vairāk: bija premiālais piemaksas, bezmaksas sanatorija utt. Pēc tam uzzināju, ka uz to amatu aicinātas vairākas ietekmīgas personas, bet tās atteikušās.

Bet darbs laikam patika – nebija taču *paperu* un sūdzību izskatīšana.

Darbs bija praktisks. Gāju pa parkiem skatīt, cik kurā vietā puķes varēs iestādīt, jo nebija naudas. Lapegļu ielā egles stādījām sabiedriskā kārtā, ne priekšvēlēšanu nolūkā. Naudas tik maz! Sāpīgs bija dzīvokļu jautājums. Kuldīgai jaunais speciālistu vajadzēja visās nozarēs. Viņi jāprāt brauca šurp, bet nebija normālu dzīvokļu. Kad 90. gados ienāca jaunas vēsmas, es Latviju iedomājos citādāku nekā tagad. Piekritu profesoram Ervidam Grinovskim, ka brīvību izcīnīja tauta, bet vara nonāca morāli un ētiski netīru cilvēku rokās.

Kā iepazīties ar tēlnieci

Viņas vārdu pirmoreiz izdzirdēju 1974. gadā, kad ar studiju biedriem biju Sevastopolē. Gids pieveda pie liela monumenta un teica, ka tie esot latviešu tēlnieku darbi – Līvijas un vēl divu skulptoru. Studiju biedrenes bikstīja sānā: tie taču mani latvieši. Tiešām prieka skudrinās caur kauliem izskrēja! Otrreiz tikšanās iznāca 1983. gada maijā. Izpildkomitejā sekretāre pieteica, ka ieradusies māksliniece Līvija Rezevska. Tajos laikos mākslinieku ierašanās bija liels notikums. Kabinētā ienāca neliela auguma sieviete, ar stingru rokas spiedienu sasveicinājāmies. Teica, ka mūsu priekšēti atbalstījuši icceri veidot Kuldīgā skulptūru dārzu (tagad Pilsētas dārzs – aut.). Vai arī mēs atbalstīšot? Atbildēju, ka darīšu, cik varēšu. Cenšos to joprojām.

Kāpēc?

Jūtos tā kā vainīga, jo tad, kad viņa sāka vest skulptūras uz Kuldīgu, mums visam nepietika naudas. Nav jau arī tagad, bet tāpēc jau nedrīkst mantojumu laist postā.

„Strādniekiem vajadzēja dzīvokļus – nolēmu celt dzīvojamo māju. Vajadzēja jaunas šuvējas – nodibināju Rīgas 26. arodskolas mācību grupu Kuldīgā.”

„Skatos: fabrikā maza ogļu kaudze palikusi. Man iesaka braukt uz Skrundas karaspēka daļu. Citureiz pati lidoju uz Doņecku pēc oglēm.”

Bez procesa nav progresā

MAIRAI ŠTOFREGENAI bijušas profesionālās izaugsmes iespējas vairākās pilsētās, taču viņa skaidri zina, ka ir Kuldīgas patriote un šī pilsēta viņai ir sirdī. Maira ar vīru audzina divus bērnus, strādā par speciālās izglītības skolotāju Viduskurzemes pamatskolā-attīstības centrā. „Strādājot šeit, noteikti jābūt emocionāli stipram cilvēkam,” atklāj Maira, jo skolā mācās bērni ar uzvedības un garīgās attīstības problēmām.

KULDĪGA – PILSĒTA ĢIMENĒM

„Bērību esmu pavadījusi Ēdolē un vidusskolas gaitas sāku Viļa Plūdoņa Kuldīgas ģimnāzijā, bet nu jau tā mainījusi nosaukumu uz Viļa Plūdoņa Kuldīgas vidusskolu. Ar vīru Mārtiņu Štofregenu iepazinos vidusskolā, un šovasar mums aprit desmit gadu, kopš esam kopā, pieci no tiem pavadīti laulībā. Mūsu ģimenē aug divi dēli: Martins (6) un Merlins (3).

Kuldīgu vienmēr esmu uzskatījusi par mājām un kopš laika gala zinājusi, ka vēlos savas mājas veidot tieši šeit, jo Kuldīga ir maza pilsēta, droša vieta ģimenēm ar bērniem. Ir lietas, kuru pilsētai pietrūkst, bet ticu, ka ejam uz mērķi to uzlabot. Man ļoti svarīgi, lai bērni var laiku pavadīt produktīvi, lai būtu sporta nodarbības, kas ved uz izaugsmi.”

NEKAD NEAPSTĀTIES

„Iestājos Liepājas Universitātē un ieguvu bakalaura grādu pedagogijā. Esmu skolu beigusi tieši kā speciālās izglītības skolotāja, tāpat varu strādāt speciālās izglītības iestādēs, kur ir bērni ar viegliem un smagiem garīgās attīstības traucējumiem. Psiholoģija augstskolā tiek apgūta, bet skolotājam visu dzīvi jāpilnveidojas un jāpmeklē kursi, jo zināšanas un iemaņas jāpapildina. Viens no plusiem, kādēļ devu priekšroku šai profesijai: nav standarta darba laika no 8.00 līdz 17.00. Turklāt studijas notika neklātienē, tādēļ vienlaikus mācījos Kuldīgas tehnikumā par skaistumkopšanas speciālisti. Skolotājas profesiju izvēlējos tāpēc, ka pēc vidusskolas neredzēju savu aicinājumu un arī lielā mērā sevi iedomāties nespēju. Zināju, ka gribu palikt Kuldīgā. Liepāja bija pilsēta blakus. Viens no faktoriem: mana vecākā māsa strādāja Viduskurzemes pamatskolā un sevi līdz galam vēl nekur neredzēju, bet iegūt augstāko izglītību bija principa jautājums. Tas ielikts ģimenē, un citu opciju nebija – augstākajai izglītībai jābūt.

Tā ieguvu divas izglītības vienlaikus. Apvienot nebija grūti, jo tajā laikā tā bija mana prioritāte – mācīties. Taču atbildēt, vai esmu atradusi sevi, pagaidām nevaru, jo cilvēkam jāizmēģina dažādas lietas, lai sevi izzinātu un izprastu. Bet vienu gan zinu – savu darbu daru pēc labākās sirdsapziņas un nedarīšu tādu, kas sagādā negatīvas emocijas.

Maira Štofregena ir skolotāja Viduskurzemes pamatskolā-attīstības centrā: „Strādāju te astoņus gadus un varu teikt: tas, kā uz visu skatāties, atkarīgs no mums pašiem. Arī tie bērni, kuri it kā ir atšķirīgi, ir tiesīgi saņemt mīlestību, rūpes un izaugsmi. Man ar viņiem nav emocionāli grūti.”

Vēlos papildus apgūt dažādus kursus, lai vienmēr būtu kustībā un ļautu sev augt.”

DZĪVE PĒC DIENAS REŽĪMA

„Zināju, ka Viduskurzemes pamatskolā-attīstības centrā skolotāji nepieciešami. Neko negaidot, aizsūtīju CV, un mani pieņēma. Šādās skolās strādā gan skolotāji ar pedagoģisko izglītību, kuri var strādāt arī par sākumskolas vai pamatskolas skolotājiem, gan angļu valodas skolotāji, taču viņiem jāiziet speciālās izglītības kursi.

Darba ritms atkarīgs no slodzes, tādēļ tas katram ir savs. Skolēniem 8.30 sākas stundas, pēc tam pie viņiem ir klašu audzinātāji, vakaros – naktsauklītes. Skolēni vadās pēc dienas režīma: ir saplānotas aktīvas, radošas pēcpusdienas, lai būtu interesanti, ir pulciņi ar sportiskām aktivitātēm un nodarbības pie logopēda. Vakarā viņi izpilda mājasdarbus, notiek izglītojošas lekcijas.

Es esmu skolotāja mazajiem bērniem, kuri mācās pēc 59. programmas, bet klases audzinātāja – 7.a klasei, kas mācās pēc 58. programmas*. Vienai

klasei ir divi audzinātāji. Manu dienas režīmu grūti izstāstīt, jo tas ir mainīgs un atšķirīgs. Bērniem stundas ir līdz 15.00 vai 16.00, tad pieslēdzas audzinātāja, un es esmu ar viņiem kopā. Darām visu kopā, līdz kamēr bērni iet dušā un gulēt. 21.00 varu braukt mājās, jo tad nāk naktsauklīte. Tādi ir divi garie vakari. Citiem skolotājiem ir cits režīms. Mazie bērni iet gulēt agrāk, lielie var iet drusku vēlāk.

Skolā bērni var palikt internētā, tāpēc šeit viņi pavadā laiku no pirmdienas līdz piektdienai, jo te mācās skolēni no dažādiem novadiem, piemēram, Lielvārdes, Jelgavas, Ventspils, Liepājas, Aizputes un citiem. Tas nozīmē, ka skolotājiem jābūt radošiem, jāspēj pielāgoties dažādām situācijām. Te mācās bērni ar vidējiem un smagiem garīgās attīstības traucējumiem, un labā lieta ir tā, ka bērniem pēc pamatizglītības iegūšanas var apgūt cetrās nozarēs: kokapstrādē, mežsaimniecībā, ēdināšanā un mājturībā.

Man kā skolotājai jābūt mīlošai, saprotošai, tai pašā laikā spēcīgai, jo ir bērni ar uzvedības

Kliente Agnese Tāramē un vizāziste Maira Štofregena.

problēmām, un tās prasa arī labu nervu sistēmu. Jārēķinās, ka man var tikt vēltīti ne tie paši jaukie vārdi, bet to nedrīkst uztvert personīgi. Jāsaprot cēloņi, kādēļ kāds sevi izpauž tieši šādi. Man nav emocionāli grūti ar viņiem strādāt, jo māku darbu atstāt darbā un neņemt izjūtas sev līdzī. Tomēr kādai sirdslietai jābūt, jo tas palīdz izaugsmei un mentālajai veselībai.”

„Tas ielikts ģimenē, un citu opciju nebija – augstākajai izglītībai jābūt. Mācījos arī tehnikumā. Tā ieguvu divas izglītības vienlaikus.”

KĀ PASPĒT VISĀS LOMĀS?

„Sevi redzu kustībā, tādēļ bērnu kopšanas atvaļinājumā ieguvu skaistumkopšanā jaunu kvalifikāciju – vizāziste. Mācības notika Rīgā, ieguvu jaunu pieredzi, ko tagad izmantoju papildus pamatdarbam. Uzskatu to par hobiiju, bet laiks rādīs.

Esmu tajā sarakstā, kuriem Covid-19 laiks nav nesis negatīvas pārmaiņas. Tieši pretēji – ir līcis aizdomāties par vērtībām un atvēris iespējas sevi pilnveidot. Mans pamatdarbs ir būt skolotājai, un šai laikā esam braši turējušies pretī valstī notiekošajam un strādājuši klātienē ierastajā režīmā. Tomēr skaistumkopšanu tas ļoti ietekmējis, un esam

spiesti pieiet no citas puses, lai sevi neapdalītu.

Mana prioritāte ir ģimene – visu pakārtoju tai, jo neviena lieta nav neaizstājama, bet ģimene ir mana vērtība. Dažreiz jūtu, ka laika nepietiek, jo gribas paspēt visu: būt labai darbā, savā izaugsme, būt sievai, mammai un pašai kā sievietei. Tādos brīžos gribas apstāties un pajautāt, kur es sevi redzu kā dominējošo, jo visu nekad nevar paspēt. Kad iezogas pārmetumi, ka kaut kas netiek paveikts pienācīgi, klausos iedvesmojošas lekcijas, kurās cilvēki dalās atziņās, arī pieļautajās kļūdās. Tas ir kā spēriens, lai saprastu, ka sevis nosodīšana uz priekšu neved. Vienmēr jāatceras, ka kļūdities drīkst un pat vajag, jo tas ved uz sevis izziņāšanu un izaugsmi.

Protams, ir reizes, kad man patīk nedarīt neko. Tā ir metode, kā atslēgties no apkārt notiekošā. Labprāt skatos seriālus – tas jau no bērniem. Man ir svarīgi pavadīt laiku kopā ar tuvākajiem cilvēkiem, un mēs vienmēr izdomājam, kā brīvdienas pavadīt aktīvi: pastaigas ierindoja topa augšgalā. Tagad bērniem ir ļoti labs vecums, lai viņus visur iesaistītu. Lielākais puika bieži dodas ar tēti makšķerēt, un viņi pavadā laiku kopā, darot puiku lietas.”

* Bērni ar garīgās attīstības traucējumiem (58) un ar smagiem garīgās attīstības vai vairākiem smagiem traucējumiem (59)

Katrīna Blaua
Mairas Štofregenas arhīva foto

SARUNA AR JUBILĀRU

Osītis no gāzes kantora

Tas ir vīrs, kurš boksējis uz Kuldīgas kultūras centra skatuves un vēl atminas adreses, uz kurām savulaik vesti gāzes baloni. Oskaram Afanasjevam 13. maijā tika svinēta apaļa jubileja – 80 gadu.

„Viņš tā arī pateica: „Ielieciet avīzē man apsveikumu, lai cilvēki zina, ka es vēl esmu dzīvs!”” Tā stāstu par vectēvu un to, kā viņu atceras daudzi kuldīdznieki, sāk mazmeita Inese Afanasjeva.

20 gadi aizvadīti Kuldīgas gāzes kantorī, un to laikā pabūts teju katrā pilsētas mājā. Pirms tam O. Afanasjevs strādājis kokapstrādes fabrikā *Vulkāns*, kurā bijis finiera līmēšanas ceha brigādes brigadieris. Dziedājis fabrikas ansambli, bet līdz 25 gadu vecumam aizrāvis ar boksu. Padomju gados kāpis arī uz kultūras nama skatuves, tikai lai nevis dziedātu, bet boksētos, jo tolaik boksa mači rīkoti skatītāju priekšā.

Kā stāsta mazmeita Inese, vectēvs savā mūžā izlasījis ļoti daudz grāmatu. Vislielākā interese ir par vēsturi. Darbs gāzes kantorī ļāvis apmeklēt dažādus namus, un tā mājās izveidota kolekcija no vēsturiskiem priekšmetiem, kurus cilvēki viņam atdāvinājuši. Ir mēbeles, pulksteņi, bet vislielākais lepnums – 19. gadsimtā Pēterburgā ražotas klavieres ar zilonkaula taustiņiem, un ar tām

Oskars Afanasjevs ar mazmeitām Kristīni un Inesi 1989. gadā.

O. Afanasjevs ļoti lepojas. Pašam veselība vairs neļauj tās spēlēt, bet, ja varētu, tad spēlētu, jo to viņš māk.

Mazmeita atklāj, ka svinības būs tādas, kā to atļauj epidemioloģiskie noteikumi, jo vectēvam visos laikos paticis svinēt gan jubilejas, gan dzīvi. Būšot svētku galds, ieraušot kādu graķīti, un neiztikšot arī bez mūzikas, jo tik

nozīmīga jubileja jāsvin kārtīgi. Lai arī Oskars pat šajā vecumā ir gana sprauns, radinieki tomēr visvairāk vēlē veselību, jo gaviļnieka mērķis ir nodzīvot līdz 103 gadiem. Mazmeitas nešaubās, ka viņš to sasniegs, un saka: „Viņš ir viens veselīgs opis!”

Alberts Dinters
Oskara Afanasjeva
arhīva foto

VESELĪBAI UN LABSAJŪTAI

Sauļoties – ar mēru!

Dace Masajska,
Kuldīgas
salona *Efeja*
kosmētiķe

Beidzot mūs lutina siltums un saule, ko visi ilgi gaidījuši. Organisms noilgojies pēc D vitamīna, ko sniedz saules gaisma, taču nereti aizmirstam, ka pēc garās ziemas āda nav pieradusi pie tik intensīvas saules, tāpēc iespēja apdegt ir lielāka. Ziemas laikā āda ir zaudējusi visu pigmentu, ko iepriekšējā vasarā no saules ieguvusi. Tieši šis pigments pasargā no apdegšanas, tāpēc pirmajās sauļošanās reizēs īpaši jāpiesargājas. Arī tad, ja āda jau ir iesauļota, no apdegšanas tā nav pilnībā pasargāta.

Vienalga, vai saules apdegums radies pavasarī vai vasaras vidū, tas ir kaitīgs, jo var veicināt ādas vēzi – melanomu. Var veidoties arī bazalioma, kas tāpat ir ādas vēža veids. Visbiežāk izskatās kā veidojums, kas nedzīst. Vairumā gadījumu tā novērojama tieši

saulei pakļautajās vietās – tās ir deguns, vaigi, piere, kakls, ausis, krūtis un mugura.

Latvijā maijs, jūnijs un jūlijs ir mēneši ar visdāsnāko ultravioleto starojumu, tomēr jutīgākas ādas īpašniekiem un tiem, kam ir nosliece uz pigmentāciju, jābūt uzmanīgiem, jau sākot ar martu. Īpaši no saules jāsaņem maziem bērniem un gaišas ādas īpašniekiem. Ja bērns spēlējas ārā, obligāti jāliek cepure un jālieto aizsargkrēms ar aizsargfiltru SPF 30–50. Labi noder arī saulesargi. Tagad, kad bērni un jaunieši uzturas ārā, notiek treniņi un citas nodarbības, ļoti svarīgi ir lietot aizsargkrēmu, īpaši mazajiem bērnu ārstniekiem, kuri mēdz rotaļāties ārā. Arī cilvēkiem, kas nododas dārza darbiem, par to jāatceras. Ja aizsargkrēms nav lietots, gaisa āda dienas vidus saulē apdegt jau pēc 15–20 minūtēm.

Tas nenozīmē, ka sauļoties nedrīkst, taču tas jā dara ar mēru. Vislabāk lietot krēmus ar UVA un UVB aizsargfiltriem. UVB stari rada apdegumus, savukārt UVA ādā nokļūst daudz dziļāk, izraisot priekšlaicīgu novecošanos, veidojot krunkas, tie rada pigmentācijas

plankumus. Bet aizsarglīdzekļi izveido barjeru starp ādu un saules radīto ultravioleto starojumu. Tikai tā var saglabāt dabisko skaistumu un veselību. Arī tetovējums saglabāsies ilgāk un neizbalos, ja to aizsargās ar krēmu.

Uzturoties saulē, nedrīkst aizmirst par ūdens dzeršanu, jo pat tad, ja lietots aizsargkrēms, āda mēdz izžūt. Ja paredzēta pelde, krēms jāatjauno. Pēc uzturēšanās saulē svarīgi lietot arī krēmu pēc sauļošanās, kas ādu nomierinās un atvēsinās. Visbiežāk tā sastāvā ir alveja, kam ir atvēsinošas un dziedējošas īpašības. Pavasarī, kad saulei visvairāk pakļauta tieši seja, labi, ja sejas krēms, ko lietojat ikdienā, jau satur SPF (no angļu valodas – saules aizsardzības faktors). Tad nebūs jāatceras papildus uzklāt aizsargkrēmu. Ja saulē jāuzturas ilgāk, aizsargkrēms jāuzklāj atkārtoti.

Svarīgi likt saulesbrilles, lai spilgtajā gaismā nav jāsamiedz acis, jo tad ap tām veidojas krunkas. Tāpat svarīgi atcerēties par lūpu balzamu ar SPF, kā arī roku krēmu. Bieži aizmirstam, ka roku āda ir viena no pirmajām, kas parāda novecošanās pazīmes.

STĀRĶA VĒSTIS

Kuldīgas slimnīcas dzemdību nodaļā no 5. līdz 12. maijam piedzimušas sešas meitenītes un seši puikas.

Bērniem doti šādi vārdi: Alise, Luīze, Emma, Luīze Hanna, Laima, Keita, Aleksandrs, Niks, Orests, Jānis, Rihards, Raivis.

Mēnesī – 51 bērniņš

Pagājušomēnes Kuldīgas slimnīcas dzemdību nodaļā sagaidīts 51 mazulis: 30 meitenes un 21 zēns.

Visvieglākais jaundzimušais bija meitenīte, kas svēra 2,73 kg, smagākais bija puisītis – 4,67 kg. Garākais aprīļa bērniņš bija puisītis (59 cm), īsākās bija meitenītes (51 cm). Māmiņas vidējais vecums – 28,2 gadi, mazuļus pasaulē laidušas sievietes no 18 līdz 43 gadiem. Lielākā daļa – no Kuldīgas (17), Talsu (desmit) un Saldus novada (septiņas), taču Kuldīgas slimnīcu izvēlējušās arī sievietes no Ķekavas, Popes, Dundagas, Valdemārpils, Ventspils un citurienes.

Populārākie vārdi aprīlī: Katrīna un Alise (pa divām), kā arī Lūkass (trīs). Dažām meitenītēm vecāki devuši divus vārdus: Alise Rovena, Šarlote Lote, Marta Anna.

APRĪLĪ MŪŽĪBĀ AIZGĀJUŠĪ

KULDĪGAS NOVADĀ

Zenta Spulģīte (1943)
Andis Ļaudāms (1982)
Ilga Pole-Āboliņa (1933)
Marija Priedēna (1938)
Ināra Grava (1955)
Imants Strazdiņš (1930)
Dzidra Kate Apškalne (1940)
Vāriļš Štromānis (1963)
Igoris Kalugiņš (1967)
Dzintra Tiltiņa (1955)
Māra Neimane (1944)

Laimons Ilmārs Hauptmans (1926)
Inguna Spulģe (1967)
Māriete Stopiņa (1949)
Rubens Vītols (1936)
Aina Velta Skrube (1940)
Harijs Sējējs (1937)
Rasma Vidmane (1940)
Jānis Bierands-Bierens (1959)
Arvīds Birze (1932)
Andris Arvīds Liepa (1942)
Raimonds Brūders (1965)
Imants Zvejnieks (1936)

Juris Imants Dambergs (1947)
Jevgeņijs Krilovs (1987)

SKRUNDAS NOVADĀ

Ēriks Strautiņš (1950)
Edīte Kraskovska (1934)
Ilmārs Luba (1939)
Egne Indriksone (1937)
Daina Kola (1956)

(Sagatavots pēc dzimtsarakstu nodaļu informācijas)

MANAS ATZINAS

„Mācos beznosacījumu mīlestību”

Klinta Āboliņa,
Kuldīgas
2. vidusskolas
sporta
skolotāja

■ **Latvijā mani visvairāk iepriecina** Dziesmu un deju svētki, kā arī Jūrkalnes stāvkrasts.

■ **Latvijā mani visvairāk apbēdina** neparedzamie laikapstākļi.

■ **Kuldīgā iepriecina** viss – sākot ar infrastruktūru, beidzot ar fizisko aktivitāšu iespējām bērniem un jauniešiem.

■ **Kuldīgā visvairāk apbēdina** – tādu lietu nav.

■ **Mana lielākā vēlēšanās** ir sasniegt profesionālu izcilību pedagoģijā un iedvesmot bērnus un jauniešus būt fiziski aktīviem.

■ **Man darbā vissvarīgākā**

ir komunikācija ar bērniem un jauniešiem.

■ **Ja būtu jāmaina nodarbošanās**, tad kļūtu par profesionālu ķerlingisti.

■ **Mans dzīves moto** – ir trīs lietas, kuras patiesi mirdz: saule, ziedi un laba sirds.

■ **Vērtīgākā dzīves mācība**: nemēģināt pierādīt sevi tur, kur mani nedzird.

■ **Es dzīvē nekad** – tiešām ar šiem vārdiem nespēlējos, jo tad tas notiek vienmēr!

■ **No saviem vecākiem mācos** beznosacījumu mīlestību.

■ **Mani visvairāk iedvesmo** daba un tās mainīgie procesi.

NEDEĻAS VIEŠŅA

Vienmēr būt kustībā

Laideniece AINA BAUMANE vienmēr bijusi aktīva dzīvesveida piekritēja, un tagad sirdij tīkamā nodarbe ir nūjošana. Sportošanas prieku mantojuši arī četri viņas bērni: dēli Agnis, Armands, Ainis un meita Aiva.

Aina Baumane ar mazdēliņu Aivi.

Baumaņu ģimenes bilde: mamma Emilija, jaunākā māsa Dagnija, vecākā māsa Valda un Aina (aizmugurē).

Savās mājās Dzērvēs Aina ar darbarūķi Ēzelīti bieži devusies palīgā darbos.

„Pirms pandēmijas katru reizi bijām citā vietā un apvienojām divus vienā: nūjošanu un ekskursiju.”

Noskrietas dažādas distances. Te godalga Turlavas skrējienā: Ināra Rube, Ludmila Joce un Aina Baumāne.

Aina (no labās) piedalījies arī veterānu sacensībās, attēlā kopā ar Veltu Svažu.

Ko labprāt darāt pavasarī?
Ir sācies mans mīļākais gada-laiks, un tā vien gribas rosīties. Visvairāk jau patīk nūjot. Tā ir vitamīnu deva, un to man vajag. Ja netieku pastaigā pa mežu, šķiet, ka kaut kā būtiska pietrūkst.
Cik sen nūjot?
Desmit gadus vismaz. Sāku to darīt ar interešu kopas *Dzērvēs* dalībniecēm. Reizi vai divas mēnesī ir konkrēts temats, piemēram, vasaras saulgriežus, ģērbamies tautas tērpos. *Dzērvēs* esam ap 17. Nu jau līdzī mums nāk arī mazbērni.
Cik garu distanci parasti noejat?
Tas atkarīgs no noskaņojuma, arī laika apstākļiem. Pārsvārā no pieciem līdz desmit kilometriem. Aukstā laikā tie ir divi vai trīs. Labākais laiks nūjošanai ir pavasarī, arī rudens un, protams, vasara.
Kādas fiziskās nodarbes vēl esat iecienījuši?
No skolas laikiem līdz tam laikam, kamēr varēju paskriet, nodarbojos ar vieglatlētiķi. Skrēju esam piedalījušās nūjošanas festivālā Ventspilī. Vēl nūjoju kopā ar draudzeni.
Šoziem pastaigās devāties individuāli. Vakaros savā grupiņā

vatsapā dalījāties ar rezultātiem, kas dienā padarīts. Iepriekš kopā svinējām svētkus, piemēram, vasaras saulgriežus, ģērbamies tautas tērpos. *Dzērvēs* esam ap 17. Nu jau līdzī mums nāk arī mazbērni.
Cik garu distanci parasti noejat?
Tas atkarīgs no noskaņojuma, arī laika apstākļiem. Pārsvārā no pieciem līdz desmit kilometriem. Aukstā laikā tie ir divi vai trīs. Labākais laiks nūjošanai ir pavasarī, arī rudens un, protams, vasara.
Kādas fiziskās nodarbes vēl esat iecienījuši?
No skolas laikiem līdz tam laikam, kamēr varēju paskriet, nodarbojos ar vieglatlētiķi. Skrēju esam piedalījušās nūjošanas festivālā Ventspilī. Vēl nūjoju kopā ar draudzeni.
Šoziem pastaigās devāties individuāli. Vakaros savā grupiņā

nāca – šķērītē pārvarēju 1,35 metrus. Jaunībā spēlēju basketbolu. Laidu skolā, kurā mācījos, zālē bija zemi griesti – volejbolu nevarēja spēlēt.
Kas jūs sportam pievērsa?
Pat tīti nezinu. Skolā nebija pedagoga, kas mūs trenētu. Tolaik nezināju, ko nozīmē trenēt. Cik no dabas man bija dots, tik arī stundās un sacensībās darīju. Laidu astoņgadīgo skolu pārstāvēt sacensībās, vairākkārt mājās pārvedām diplomus un medaļas. Vēlāk, arī strādājot kolhozā, braucām uz dažādām sacensībām. Es vienmēr esmu bijusi gatava iet un startēt. Sportošanas prieks nekad nav apstājis. Skriešanā ir laba sajūta: esmu distancē noskrējusi līdz galam un sevi pārvarējusi.
Kuldīgas 2. vidusskolā tāpat daudz sportoju: skrēju, spēlēju basketbolu, orientējos. Arī tā ir viena

no manām sirds nodarbēm. Vēlāk piedalījies orientēšanās kluba *Taka* sacensībās. Pirmajās reizēs bija interesanti, un prasmes apguvām pašmācībā. Karti paņēmām, bet visi brīnījās, kā mežā izietkam bez kompasas. Sākumā jau nezinājām, ka bez kompasas mežā nevajag iet (smejas). Bet ar uzdevumu galā tikām. Sporta akadēmijā 2014. gadā pabeidzu C kategorijas sporta treneru kursus un varu trenēt orientēristus.
Ar ko vēl skolā aizrāvāties?
Man patika dziedāt. Kuldīgas 2. vidusskolā bija obligāti jādzied kori, citādi lika sliktas atzīmes. Vēlāk kādu brīdi dziedāju Laidiņu pagasta ansamblī. No mācību priekšmetiem patika ģeogrāfija un latviešu valoda. Vēl šodien mani kaitina nepareizi uzrakstītā.
Kur ceļš veda pēc vidusskolas?
Uz Jēkabpils lauksaimniecības

tehnikumam – dabūju diplomu kā lopkopības kompleksa vadītāja. Toreiz bija jāmacās nepilns gads. Pēc tam Laidos strādāju kolhozā *Spartaks*. Pilsēta nevilināja – man patika lauki. Pēc dabas biju ļoti kautrīga. Šīs īpašības dēļ daudz ko neesmu varējusi izdarīt. Pēc vidusskolas gribēju mācīties fizikultūras institūtā. Sabijos, ka nenokārtošu iestājpārbaudījumus. Īpaši baidīja ķīmija, jo to abās skolās mācīja ne visai labi. Neaizbraucu.
Vēl gribēju mācīties Tērvetē, kur varēja apgūt zirgkopību. Arī tas nesānāca. Mīlestība pret zirgiem man ir no bērnības. Mamma fermā slauca govīs, un bija arī zirgi. Ar mūsu Dagniju rūpāties tiem mugurā un jājām – baiļu nebija. Abas arī govīs ganījām. Zootehniķei teicām: ja dos zirgus, tad ganīsim (smejas). Dabūjām, sēdējām tiem mugurā un lasījām grāmatas.

Sacensībās Rīgā. Baumaņu ģimene saņēmusi dāvanu karti no veikala *Mols*: Aina, Agnis, Armands, Ainis un Aiva.

Kādā Kuldīgas Velodienā: dēls Agnis, vedekla Inguna, Aina, dēls Armands, meita Aiva.

„Tie bija skaisti laiki, kad auļojām pa tuvām un tālām dzimtenes ārēm,” saka Aina. No kreisās: meita Aiva ar zirgu Visumu, Aina ar Strauji, kaimiņiene Baiba ar Rondo.

Dzīvojot laukos, jau no bērnu dienām jāstrādā. Ravējām garungaras biešu vagas, līdzējām mammai sakopt lopus. No skolas braucām kartupeļu talkās, arī plūmes lasīt. Vasarās bērni pelnīja brīvpusdienas, bet rudenī varēja neesmu varējusi izdarīt. Pēc vidusskolas gribēju mācīties fizikultūras institūtā. Sabijos, ka nenokārtošu iestājpārbaudījumus. Īpaši baidīja ķīmija, jo to abās skolās mācīja ne visai labi. Neaizbraucu.
Vēl gribēju mācīties Tērvetē, kur varēja apgūt zirgkopību. Arī tas nesānāca. Mīlestība pret zirgiem man ir no bērnības. Mamma fermā slauca govīs, un bija arī zirgi. Ar mūsu Dagniju rūpāties tiem mugurā un jājām – baiļu nebija. Abas arī govīs ganījām. Zootehniķei teicām: ja dos zirgus, tad ganīsim (smejas). Dabūjām, sēdējām tiem mugurā un lasījām grāmatas.

vairāk nekā 200 lopu. Tie bija ļoti agri rīti un vēli vakari. Bijām pirmrindnieces – katru gadu mūs apbalvoja par labu darbu, par brīvu braucām ekskursijās. Man piešķīra divstābu dzīvokli tikko celtā daudzdzīvokļu mājā. Nostrādāju līdz kolhoza likvidācijai. Bet mājās bija pašiem sava saimniecība. Agrāk – sešas govīs, jaunlopi, zirgi. Zeme tālu – braucām uz Maskavu, Ļeņingradu. Sodien palicis viens teliņš, vistas un zirgs. Daudz braucu ar auto, un citādi tagad nevarētu – autobuss kursē reizi dienā.
Kādas vēl jums tagad aizraušānās?
Agrāk daudz adīju, tamborēju, mezgloju. Jo sarežģītāks raksts, jo labāk. Tagad vairs neadu – sāp rokas. Bet cepu pīrāgus un mājās kūkas. Vēl man patīk dejot tautiskās visus gadus dejuju Laidu as-

Interesešu kopa Dzērvēs Latvijas nūjošanas festivālā Ventspilī.

„Visvairāk man patīk nūjot. Tā ir vitamīnu deva, un to man vajag. Ja netieku pastaigā pa mežu, šķiet, ka kaut kā būtiska pietrūkst.”

Daudzus gadus Baumaņu ģimene piedalās orientēšanās kluba *Taka* sacensībās: dēls Agnis, Aina, meita Aiva ar dēliņu Aivi.

tongadīgajā skolā, vēlāk pagasta vidējās paaudzes kolektīvā. Tas bija skaists laiks. Bet, kad partnera nav, var dejot linijdejas. Kādus desmit gadus ar meitu Aivu bijām linijdeju grupā *Melnā kafija*.
„Skolas gados nezināju, ko nozīmē trenēt. Cik no dabas man bija dots, tik arī stundās un sacensībās darīju.”
Pastāstiet par bērniem!
Man viņi ir četri: trīs dēli un meita. Vecākais dēls Ainis dzīvo Dānijā, Armands un Aiva – Kuldīgā, jaunākais dēls Agnis – Rīgā.

Esmu oma pieciem mazdēliem un divām mazmeitām: Andrim, Artūram, Aivim, Ernestam, Emīlam, Agatei un Adelīnai.
Teju visiem vārds sākas ar burtu a.
Es tā iesāku, un bērni turpināja. Man patīk, kā vārds skan. Bērni vienmēr ir sportojuši. Esam kopā piedalījušies sacensībās, piemēram, orientējoties, braucot Velodienā, skrienot triatlona. Kopš 1996. gada piedalījāmies Arvīda Šefanova rīkotajā skrīšanas seriālā *Kuldīgas aplī*. No 2000. līdz 2010. gadam arī Laidu pagasta bērniem organizēju braucienus uz *Kuldīgas aplī*. Aiva savulaik spēlēja lakrosu, Armands brauca amatieru autokrosā, Agnis sporto rītenbraukšanas klubā *Virsoņe*.
Inta Jansone
Ainas Baumanes arhīva foto

RĪTENBRAUKŠANA

Krists gūst traumu un izstājas

Velobrauciena *Giro d' Italia* ievadā 8,6 kilometru individuālajā braucienā kuldīgie Kristam Neilandam (*Israel Start-Up Nation*) bija 105. rezultāts, bet ar to viņam sacensības beigušās, jo jau pēc finiša sportists negadījumā salauzis atslēgas kaulu.
Sezonas pirmā grandtūre sākās Turīnā ielās ar šo individuālo braucieni. Startēja 186 dalībnieki no 23 komandām. Vientīgs Latvijas pārstāvis K. Neilandam distancē pieveica pēc deviņām minūtēm un 42 sekundēm ierindojās 105. vietā (vidējais ātrums – 53,19 km/h). Bet viņa komanda vēlāk paziņojusi, ka ceļā uz viesnīcu Kristis avarējis un lauzis labo atslēgas kaulu. Viņam vajadzīga operācija.

PLUDMALES VOLEJBOLS

Uz finālu pēc ceļazīmes

Kontinentālā kausa izcīņas otrajā kārtā Latvijas pludmales volejbola izlasei – 2. vieta. Latvieši finālā cīnījās ar Turcijas sportistiem, kuriem piekāpās ar Aleksandrs Samoilovs un Jānis Šmēdiņš, gan Artūrs Rinkevičs un Ardis Daniels Bedrītis.
Latvijas izlase iekļuvusi finālturnīrā, kurā no 23. līdz 26. jūnijam tiks iegūta pēdējā ceļazīme uz olimpiskajām spēlēm Tokijā.

ORIENTĒŠANĀS

Spēli pabeidz astoņas ģimenes

Aprīlī ap 30 ģimeņu paņēmušas karti, lai piedalītos Kuldīgas novada sporta skolas rīkotajā orientēšanās spēlē, bet to pabeigušas vien astoņas.
Pēc rezultātu apkopošanas trīs komandas – Avdjukeviču, Abolīņu un Bikavu ģimene – saņēmušas dāvanu karti no kooperatīva *Kuldīgas labumi*. Maršrutā bija jāatrod pieci burts. Sameklējot piecus, vajadzēja izveidot vārdu *Jumis* un ar to nofotografēties. Burti tika noslēpti pastaigju takas galā pie jaunā Ventas tilta, smilšu apakmē, pie Baltavota, skatu nometņu vietā Tigavā un Kuldīgas pilskalnā.

Kuldīgā

NOVADA MUZEJĀ

www.kuldigasmuzejs.lv

Ekspresizstāde *Šarmantā Kuldīga*

Pie muzeja – krājuma un darbinieku fotogrāfijas atklāj, cik ainaviska un iedvesmojoša pilsēta bijusi senāk, un pierāda, ka nekas nav mainījies.

Spēle *Vecpilsētas nianses*

Tās maršruts ved no vides objekta *Teleports* Liepājas ielā cauri vecpilsētai līdz muzejam. Uzdevumi rosina atklāt ko jaunu.

www.kuldigasmuzejs.lv/vecpilsetas-nianses

Virtuālā izstāde *Latvijas Tautas frontes Kuldīgas nodaļa*

Ap 270 vēstures liecību par LTF Kuldīgas nodaļas vēsturi.

tautasfronte.kuldiga.lv

Virtuālā izstāde *Kuldīga un novads 100 gados*

Kuldīgas novads Latvijas 100 gados – no 1918. līdz 2018. gadam.

Virtuālā izstāde *Kuldīga senāk un tagad*

Fotogrāfijas atklāj pilsētas stāstu: kāda tā bijusi senāk un kā mainījusies līdz 2018. gadam.

20 novadnieku dzīvesstāsti

www.kuldigasmuzejs.lv/ievrojami-novadnieki

BIBLIOTĒKĀ

Tiešsaiste feisbukā

20.V 11.00 *Jauno grāmatu rīts.*

25.V 11.00 *Padomi vieglākai ikdienai* – saruna ar fizioterapeiti Vinetu Baukši.

28.V 11.00 *Jauno grāmatu rīts.*

Virtuālā izstāde

No 18.V gleznotājam, tēlotājas mākslas studijas *Kuldīgas palete* bijušajam vadītājam Vilnim Rasam – 80.

Literatūras izstādes

Līdz 24.V dzejniecei, rakstniecei Laimdotai Sēlei – 70.

Līdz 31.V *Pavasara darbi dārzā.*

PASĀKUMI

Tēlniecei Līvijai Rezevscai – 95

Līdz 13. jūnijam par godu tēlnieces, Kuldīgas Goda pilsones Līvijas Rezevskas 95. jubilejai notiek pasākumu programma *Ieritināties Viņas klēpī.*

Mākslinieku rezidences galerijā Pils ielā četru Kuldīgas mākslinieču Ingas Melderis, Ilzes Vanagas, Danutes Stles un Annemarijas Gulbes jaunradītie darbi reflektē par L. Rezevskas mantojumu.

Mākslas namā 1905. gada ielā – ieskats tēlnieces radošajā darbībā: zīmējumi, skices, modeļi, fons izjūtām par padomju laika mākslu un atmosfēru.

L. Rezevskas izstāžu zālē Mucenieku ielā – pastāvīgā ekspozīcija par

tēlnieces mantojumu. 20.V atceres pēcpusdiena.

Spēle *Klusie pilsētnieki* ļauj Pilsētas dārzā iepazīt L. Rezevskas skulptūras. Var ielūkoties novada muzeja fotogrāfijās par tēlnieces darbību, pārbaudīt zināšanas, atbildot uz jautājumiem.

www.kuldigasmuzejs.lv.

Radošā darbnīca ar māksliniecēm Neldu Blūmu un Danuti Stīli. Laiks un vieta tiks izziņoti. Informācija arī feisbukā lapā *Kuldīga Artist's Residence.*

Kurzemē

KAZDANGĀ

Bibliotēkā – vieta bērniem

Aizputes novada Kazdangas pagasta bibliotēkā izveidota vieta bērniem un jauniešiem, kurā var izpausties radoši. Ir spēļu un atpūtas zona, galds, pie kura var mācīties vai lasīt grāmatas. To drīkstēs izmantot tad, kad ierobežojumi ļaus.

PĀVILOSTĀ

14.–16.V *Pāvilostai* – 142. Pilsētas centrā izstāde *Pāvilosta fotogrāfijas*, kultūras nama logos senu trauku izstāde, sestdien no 9.00 tirgus laukumā mājražotāju un stādu tirgus, muzikāls sveiciens *Ar dziesmu cauri pilsētai*, 22.30–2.00 lāzeršovs *Pāvilostas stāsts* Simtgades parkā, Piecdesmitgades parkā un pie muzeja.

Kuldīgas novadā

KABILĒ

Bibliotēkā līdz 5.VI laidenieces Vizmas Hartmanes gleznu izstāde *Harmonijā ar dabu.*

LAIDOS

Laidu bibliotēkā līdz 5.VI Mārtiņa Pizika gleznu izstāde *Laidu un Kazdangas pagasts*. Līdz 15.VI Teiksmas Neilandes darbu izstāde *Teiksmas roku pīti darinājumi*. **Sermītes bibliotēkā** Mārtiņa Pizika lidmodeļi.

PADURĒ

Bibliotēkā feisbukā izstādes *No-*

traus putekļus un Stādām.

PELČOS

Bibliotēkā *Krāsainā pildspalvu varavīksne* – Ilzes Jansones kolekcija.

KURMĀLĒ

Priedaines bibliotēkā feisbuka un instagrama kontā izstādes *Literatūras jaunumi un Stādi, audzē, priecājies*.

VĀRMĒ

Bibliotēkā kabilnieka Eduarda Skalbjā miniatūrgāmatu kolekcija.

Izstāde *Literatūras jaunumi* bibliotēkā, feisbukā, instagramā un *Draugiem.lv*.

RENDĀ

Bibliotēkā līdz 21.V Vizmas Hartmanes gleznu izstāde *Mana krāsainā pasaule*.

SNĒPELĒ

Bibliotēkā līdz 24.V *Kuldīga un...* – Oļģerta Visvalža Grūbes fotogrāfijas.

TURLAVĀ

Bibliotēkā līdz 26.V Ingas Kļavas skalu pinumu izstāde *Krustu šķērsu*.

Skrundā

Skrunda svin svētkus

Esi viens no... – ar tādu aicinājumu 15. maijā notiks Skrundas svētki.

6.00 makšķerēšanas sacensības.

10.00 atklāšana.

No 11.00 līdz 17.00 autofotoorientēšanās sacensības *Skrunda rullē*.

No 11.00 līdz 15.00 bērnu laiks

skvērā aiz kultūras nama.

18.00 tiešraides koncertā piedalās

Gints Grāvelis, Ainars Bumbieris, Kato, Jānis un Arta Anna Buķeji.

Koncerts redzams pašvaldības un

kultūras nama feisbuka lapās un Skrundas TV lapā vietnē *YouTube*.

No 22.00 līdz 1.00 vakara pastaiga Pilskalna estrādē un pastaigu takā.

Bibliotēkā

20.–31.V izstāde *Omulīgi mirklīši kopā ar publicistu un rakstnieku Ēriku Hānbergu* – jaunākais autora daiļradē.

Skrundas novadā

RUDBĀRŽOS

Maijā bibliotēkā izstāde *Nikrāces skati cauri gadalaikiem*. Ingas Ezerietes fotogrāfijas uz koka.

15.–31.V Rudbāržu parkā var meklēt desmit zīmes, nofotografēt pie

tām, pa ceļam salasīt dabas materiālus un galā no tiem kaut ko izveidot. Fotogrāfijas var ievietot savā Facebook profilā, pievienojot tēmturi *#Rudbāržupagasts*. Informācija: pagasta feisbuka lapā.

NĪKRĀCĒ

Bibliotēkā Māra Mihailova izstāde *Putni*.

RANĶOS

Bibliotēkā Valdas Zariņas fotogrāfijas.

Alsungas novadā

Pastaiga Lebedikā: 22.V no 19.00 līdz 21.00 – jauni izaicinājumi, māksla, daba un laiks ar ģimeni. Konkurss-izstādei *Suitu novada zeķes* darbus var iesūtīt līdz 22.VI. To atklās 2.VII. Vairāk: *suiti.lv*.

LASĪTPRIEKŠ

Ir vērts atvērt

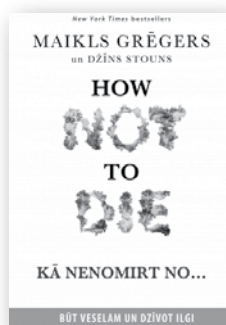
Kuldīgas bibliotēka sagatavojusi apskatu par grāmatām, kuras vērts izlasīt.

Braiens Veiss. *Brīnumi notiek: iepriekšējo dzīvju dziedājošais spēks*. Rīga: *Lietusdārzs*, 2020.

Autors līdz apgalvojumam *Brīnumi notiek* nonācis pēc gara ceļa, kurā guvis tam pierādījumus. Viņam ir grāds ķīmijā un medicīnā, viņš strādājis par psihiatrijas nodaļas vadītāju medicīnas centrā Maiami, sarakstījis vairāk nekā 40 zinātnisku rakstu un grāmatu par psihofarmakoloģiju, smadzeņu ķīmiju un Alcheimera slimību. Reiz hipnozes seansā kādas patientes pieredze pievērsusi viņa uzmanību reinkarnācijai, tā tuvinot negaidītiem atklājumiem. Nu jau vairāk nekā 30 gadu B. Veiss nodarbojas ar iepriekšējo dzīvju terapiju un ir sarakstījis ārkārtīgi pieprasītas grāmatas, tostarp latviešu lasītāju iemīļotās *Mīlestība nekad nebeidzas* un *Viņpus laika, kur nemirstība*.

Maikls Grēgers. *Kā nemirt no... jeb Būt veselam un dzīvot ilgi*. Rīga: *Zvaigzne ABC*, 2020.

Kā nemirt no sirds, plaušu, smadzeņu, aknu, nieru un infekciju slimībām, gremošanas trakta audzējiem, diabēta, augsta asinsspiediena, asins, krūts un prostatas vēža, suicidālās depresijas un Pārkinsona slimības. Lielu daļu hronisko slimību, kas spēj izraisīt priekšlaicīgu nāvi, var novērst, mainot dzīvesveidu un uztura režīmu.

PĀRDOD

ZEMI (1 ha) Kuldīgā, Skrundas ielā.
Tāl. 22451835.

ZEMI Ķelšu ielā 31a, Kuldīgā.
Tāl. 29199647.

Pārdod **METĀLA JUNTUS** un noteksisēmas no ražotāja. Cena: no 5,50 EUR/m². Tāl. 20211377.

Pārdodu čehu **MINITRAKTORU TZ 4-K 14** (saremontētu SIA ARME), ir rokasgrāmata ar detaļu katalogu. Komplektā ir piekabe, arklis, frēze, kultivators, pļaujmašīna (pīķa), slota, buldozera lāpsta; pārdodu arī jaunu trumuļu **PĻAUJMAŠĪNU Taret Mini L-100**, graudu tīrāmo mašīnu **Imanta**. Tāl. 29209320, e-pasts: ltluldis@inbox.lv.

TRAKTORU Stiga Villa Senator (raide-ru). Tāl. 29560119.

Pārdod **MOTOBLOKU** ar agregātiem. Tāl. 22727278.

Pārdodam svaigi atdzēsētus **CŪKGAĻAS** pusliemeņus (svilinātus), vidējais pusliemeņa svars: 40–45 kg, cena: 2,60 eiro/kg (min. pasūtījuma daudzums – ¼); pārdodam vistas gaļu (2,00–2,30 eiro/kg, min. daudzums – 15 kg). Piegāde, sadale bezmaksas. Tāl. 28890462.

Divas **BIŠU SAIMES** un rokas vagojamo arklīti. Tāl. 29462671.

SIA Vēvers pārdod un piegādā priedes **KOKSNES** produkciju: skaidu briketes (130 EUR/palette), šķeldu, mizas, skaidas, klucīšus (35 EUR/1,3 m³ Big Bag). Tāl. 26651831.

Skaldītu lapkoku **MALKU**. Tāl. 27885688.

MALKU maisos, kravās. Tāl. 26544462.

SIA **AJG plus** – sazāgētu nomaļu **MALKU**. Tāl. 29399939.

Visu veidu **MALKU**. Tāl. 26153187.

Skaldītu un kluču **MALKU**. Tāl. 20396500.

Skaldītu un šāļu **MALKU**. Tāl. 24877409.

Pārdod ar piegādi zāgētavas atgriezumū **MALKU**; skaldītu malku; 3 m garu meža malku. Tāl. 29249578.

Skaldītu **MALKU**, piegādā. Tāl. 29428876.

Lapkoku **MALKU**. Tāl. 29883311.

Visa veida **MALKU**. Tāl. 25971768.

MALKU, skaldītu un klučos. Tāl. 27811870.

Aku, kanalizācijas **GRODUS**. Tāl. 29142702.

Pārtikas **KARTUPEĻUS**. Tāl. 27811870.

Pārtikas un sēklas **KARTUPEĻUS** par 0,10 eiro/kg. Tāl. 28321080.

Svaigus un trūdējušus **KŪTSMĒSLUS** maisos ar piegādi. Maiss – 3 eiro. Tāl. 26518070.

Trūdējušus **KŪTSMĒSLUS** maisos. Tāl. 29590704.

PĒRK

MEŽUS, cirsmas, malku. Tāl. 26544462.

Pērķ ozola **ZĀGBALĶUS**, 3,10 m, no 22 cm diametrā. Tāl. 26324898.

Pērķ visu veidu **APAĻKOKUS** krautuvēs. Tāl. 26324898.

SIA **Craftwood Invest PĒRK MEŽA ĪPAŠUMUS** visā Latvijā, cena – no 1000 līdz 10 000 EUR/ha. Samaksa darījuma dienā. Tāl. 26360308.

Z/s **SMAIDAS** pērķ **MĀJLOPUS**. Tāl. 29437251, 28393052, 63341221.

TRAKTORUS, PIEKABES un lauksaimniecības inventāru. Tāl. 25357742.

AUTOMAŠĪNAS. Tāl. 28679476.

Nopirkšu vecu **MOTOCIKLU** vai **MO-PĒDU**, interesē arī to rezerves daļas un dokumenti. Tāl. 27802708.

Briežu **RAGUS**. Brauc pakaļ. Tāl. 29886349.

Pērķu **RAGUS**. Tāl. 22728888.

Pērķu pirmskara **MONĒTAS**. Tāl. 28850080.

Pērķu apaļas un ovālas **DZINTARA** krelles, piespraudes, kulonus. Tāl. 20323336.

VINGLIEMEŽUS no 3 cm diametrā: Kuldīgā, Eglu ielā, tālr. 28925676; Skrundā, Liepājas ielā 4, tālr. 25321178; transports pie klienta, tālr. 26284210.

VAJADŽĪGI

SIA **Rajaks** (46102003750) – **STRĀD-NIEKI** kokzāgētavā darbam pie lentzāģa. Darba samaksa pēc izpēšanas, sākot ar 650 eiro. Tāl. 26228615.

SIA **Gabriela** (49002001356) veikals **Citro** Ēdolē piedāvā darbu **PĀRDEVĒJAI/-JAM**. Alga: 500–550 EUR. Pieteikties: gabriela.lietvede@gmail.com vai pa tālr. 63242351.

NovaSafs jumti un būves aicina ilgtermiņā savai komandai pievienoties **MEISTARU** kvalitatīvai būvniecībai. Alga: 1500 EUR. **NovaSafs** SIA, (51203025781). Tāl. 29600960.

IZIRĒ

TELPAS komercdarbībai izdevīgā vietā. Tāl. 26593709.

LĪDZJŪTĪBAS

*Tā ir māte – tik skaidra kā diena,
Mīlas gaismā pār mūžiem kas kvēl.
Tā ir māte, kas katram ir viena,
Kuru zaudējot īsti kļūst žēl.*

/A.Balodis./

Skumju brīdī esam kopā ar Dzintru Liekmani, mammu mūžībā pavadot.
Nīkrāces pamatskolas kolektīvs.

*Es pametu rūpes,
Lai aizietu tālē,
Lai ziedētu puķēs
Un zaļotu zālē.*

/V.Kokle-Līviņa./

Izsakām līdzjūtību Mārītei un Guntai, brāli mūžībā pavadot.
Terapijas nodaļas kolektīvs

*Ar mūžiem tāpat kā ar svecēm –
Deg, kamēr nenopūš vējš.*

/V.Kokle-Līviņa./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Agrītai Krastiņai, no tēta atvadoties.
Kuldīgas Centra vsk. 1981. gada
11.a klasesbiedri un audzinātāja

*Un atmiņas ziedēs ap viņu
Baltas kā ābeles.*

/Ā.Elksne./

Skumju brīdī esam kopā ar Andri, tēvu aizsaulē aizvadot, un izsakām līdzjūtību ģimenei.

SIA **Grīnmežs** kolektīvs

*Ilgu mūžu nodzīvoju,
Daudz darbiņu padarīju;
Lai nu viegli Zemes māte
Pārklāj savu paladziņu.*

/T.dz./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Aldai Grīnai ar ģimeni, tuvu cilvēku mūžībā pavadot.
Kuldīgas novada bāriņtiesas kolektīvs

*Lai tev dzimtās zemes vēji
Klusu miera dziesmu dzied...*

/J.Silazars./

Izsakām līdzjūtību bijušā darbinieka EDMUNDA GRĪNA piederīgajiem, viņu mūžībā pavadot.

SIA **Renda** kolektīvs

*Nekad tev darba nebija par daudz –
Tu tajā degi, citus sasildot.
Nu tava uguns aizdegs jaunas audzes,
Kas ziedus noliek, tevi pieminot.*

/J.Jaunsudrabiņš./

Mūsu visdziļākā līdzjūtība Andra un Gunta ģimenei, EDMUNDU GRĪNU smilšu kalniņā pavadot.

Jānis, Brigita, Dace, Gatis

*Uz ievu ziedēšanu viņa neatnāks,
Uz ābeļu un rožu – neatnāks.
Vairs ne uz kādiem ziediem viņa
neatnāks.*

Jo viņa visiem ziediem cauri ziedēs.

/O.Vācietis./

Mūsu visdziļākā līdzjūtība audzinātājas EGITAS KURMES piederīgajiem, viņu mūžības ceļā pavadot.

Viņas pirmā audzināmā klase
Skrundas vidusskolā

*Dzirkstošā saule, silti jo silti
Sildi balto dzimtenes smilti.*

/L.Vācizemnieks./

Visdziļākā līdzjūtība tuviniekiem, KĀRLI DAZARTU mūžībā pavadot.
TTM studijas **Kuldīgas paleta**
dalībnieki

*Klumsms,
Tevis vairs nav, tikai atmiņas.*

/A.Gļauda./

Izsakām līdzjūtību Jurim Dazartam un pārējiem tuviniekiem, tēti mūžībā pavadot.

Tuvākie kaimiņi **Atvaros**

*Es visu atstāju jums –
Savas skumjas un prieku, kas bijis,
Savu darbu un domas,
Kas kopā šai dzīvē ar jums
Kā raibs dzīpars vijies.*

/V.Kokle-Līviņa./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību, skumjās esot kopā ar Juri Dazartu un pārējiem tuviniekiem, no tēta atvadoties.

Vilgāles skolas klasesbiedri

*Nāks vasara, un ziedēs jauni ziedi,
Tik tu nekad vairs nebūsi ar mums.*

/B.Saulītis./

Skumju brīdī esam kopā ar Veltu Kīviču, māsu ILGU zemes klēpī guldot.
Iedzīvotāji Rudupes ielā 2

*Rokām, kuras vienmēr prata
Tik daudz veikt un padarīt,
Atpūtu ļauj vēlēt vieglu,
Ļauj tām paldies pasacīt.*

/J.Sirmbārdis./

Izsakām līdzjūtību Vizmai Lielmanei, mammu pavadot pēdējā gaitā.
Litkinu ģimene

*Ir skumjas, kas acīs asaras rieš,
Ir atmiņas, kas visu dzīvi silda.*

/A.Skujiņa./

Izsakām līdzjūtību Intai un pārējiem tuviniekiem, no LAIMAS uz mūžu atvadoties.

Stebuļu ģim., Silvija

*Klumsms,
Tevis vairs nav, tikai atmiņas...*

/A.Gļauda./

Visdziļākā līdzjūtība Rutai, VIKTORU mūžībā pavadot.

Larisa, Valdis un bijušie
SIA **Matss** kolēģi

DAŽĀDI

Sertificēta **BŪVFIRMA** ar pieredzi veic dažādus būvdarbus, dokumentācijas noformēšanu. Tāl. 29705025.

JUMTU maiņa, koka karkasa darbi, fasādes siltināšana, materiālu piegāde. Tāl. 26269909.

ŽOGI, bruģēšana. Tāl. 26953266.

Sestdien, 15. maijā, Kuldīgas tirgū a/s **Pūres dārzkopības izmēģinājumu stacija** tirgos augļu koku, ogulāju un zemeņu **STĀDUS**.

Nepieciešama **MELNZEME** zāliena ierīkošanai. Aptuveni 40 m². Tāl. 28321247.

AR un **FRĒZĒ** ar minitraktoru. Tāl. 26794323.

MEŽA stādīšana, **JAUNAUDŽU** kopšana. Bezmaksas konsultācijas. Tāl. 25731315.

Sertificēta **TAKSATORA** pakalpojumi: meža inventarizācijas lietu izgatavošana; mežaudzes novērtēšana; cirsmu dokumentācijas sagatavošana; īpašuma robežu, kupicu ierīkošana un atjaunošana; bezmaksas konsultācijas. Tāl. 25731315.

Tīra un remontē **AKAS**. Tāl. 27448331.

Tīrām **AKAS**. Tāl. 26018109.

Tīrām **AKAS**. Tāl. 26990277.

 SIA «Vika Wood»
kokzāgētava **PĒRK**
egles un priedes **zāģbalķus**.
Sīkāka informācija pa tālruni **26443376**.
Papildu informācija www.vikawood.lv.

www.kurzemnieks.lv

Abonē e-avīzi
un lasi jaunākās ziņas savā datorā!

VĀRDADIENAS

No 15. līdz 22. maijam

- 15. Sofija (5581), Taiga (172), Airita (192), Arita (597)
- 16. Edvīns (1943), Edijs (1908)
- 17. Herberts (222), Dailis (149), Umberts (3)
- 18. Inese (13 178), Inesis (83), Ēriks (5763)
- 19. Lita (639), Sibilla (81), Teika (24)
- 20. Venta (69), Salvis (605), Selva (14)
- 21. Ernestīne (21), Ingmārs (136), Akvelīna (22)
- 22. Emīlija (4394), visu neparasto un kalendāros neierakstīto vārdu diena

Populārākie: Inese un Ēriks.

„Kāds ir, ar tādu jādzīvo”

Ēriks Abersons, skrundenieks:
– Man sen vairs nav, kam paprasīt, kādēļ man tieši tāds vārds. Ēriks 60. gadu vidū bijis populārs – daudzi vecāki dēļiem tādu devuši. Arī es diezgan daudzus pazīstu. Ar vienu kopā ir dejots tautas deju kolektīvā, vairāki bija keramikas ceħā. Kad strādāju Kuldīgas policijā, vārda dēļ man bija iesauka Erkils. Nekad neesmu domājis, vai man pašam vārds patīk: kāds ielikts, ar tādu jādzīvo. Tā saka, ka vīrietim vajag ar burtu r, tad būs skanīgāk un būs stingrs raksturs. Es nezinu, vai tā ir. Citi var spriest, vai man tāds ir.

JOKI

Visu laiku domāju, ka dzīvē pēc melnā posma parasti nāk baltais. Taču izrādās, ka pastāv vismaz 50 pelēkā nokrāsas.

– Vai taisnība, ka minūte smieklu pagarina mūžu par piecām minūtēm?
– Atkarīgs no tā, par ko smejas. Var arī samazināt.

Jaunais tēvs ierodas dzemdību namā. Pretī iznāk medmāsa:
– Jums ir puisītis! 3,50.
Tēvs izvelk makus:
– Re, kā! Nemaz nav dārgi!

PĒRKAM
Augošu koku cirsma un sortimentus pie ceļa

Meža īpašniekiem:
• Veicam bezmaksas konsultācijas;
• Palīdzam meža taksācijas sagatavošanā, cirsma iestigošanā;
• Palīdzam iesniegt ciršanas pieteikumu VMD.

Metsā
Telefoni informācijai: 29150470, 67804343
www.metsaforest.com/lv

LOGI DURVIS ŽALŪZIJAS
Lielā iela 30, Jelgava
20877777
latvijaslogi@inbox.lv

Restaurētas lietas no Kundu senkapjiem

Kundu kolekcijas senlietas ar Valsts kultūrkapitāla fonda atbalstu ir restaurētas un atgriezušās Kuldīgas novada muzejā.

Arheoloģiskajos izrakumos Turlavas pagasta Kundu senkapos iegūtās lietas ir nozīmīga liecība par Ventas ūdensceļa nozīmi dzelzs laikmeta tirdzniecībā un kultūrā, kā arī pierādījums vietējo iedzīvotāju un skandināvu iecelotāju līdzspastāvēšanai Kurzemes centrālajā daļā vēlajā dzelzs laikmetā, stāsta krājuma un pētniecības nodaļas vadītāja Inna Rozentāle.

Pēdējo gadu atklājumi Kuldīgas un Skrundas novadā liek pārvērtēt Ventas ūdensceļa nozīmi vidējā un vēlajā dzelzs laikmetā. Nesen atklātie un arheoloģiski pētītie Padures Lapsu un Turlavas Kundu senkapji, kuros apglabāti skandināvu iecelotāji, kā arī 2017. gadā atklātais arābu dirhēmu depozīts pie Skrundas un iepriekš atrastie skandināvu senlietu savrupatradumi rosina pētniekus izziņāt Baltijas somu, kuršu un skandināvu tirdzniecības un kultūras saikni. Tas varētu dot jaunus secinājumus par materiālo un garīgo kultūru dzelzs laikmetā Rietumlatvijā.

Kundu senkapji atklāti 2016. gada pavasarī, kad Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcija (VKPAI; tagad Nacionālā kultūras mantojuma pārvalde) saņēma ziņojumu par mantraču postījumiem un senlietu atradumiem valsts

Kundu senkapju atradumu kopskats.

Dzelzs uznavas šķēpa gals.

Bronzas dubultriņķišu važiņas fragments.

mežā. Pēc tam nelielus pārbaudes izrakumus rīkoja VKPAI arheoloģe Sandra Zirne, izpētot divus ugunskaņus un secinot, ka objekts iekļaujams valsts aizsargājamo kultūras pieminekļu sarakstā, bet 2017. gadā plašāk pētījusi SIA Archeo, stāsta I. Rozentāle. Arheologs Mārtiņš Lūsēns izrakumu laukumos atklājis vēl trīs kapa vietas, un apbedīšanas paražas un senlietu

formas liecina, ka senkapji saistāmi ar 9.–10. gadsimta skandināvu iecelotājiem.

Kundu senlietas 2019. gadā nodotas muzejam. Tās bija netīras, sakusušas, deformējušas, ar korozijas uzauguma slāni, un stāvoklis turpināja pasliktināties, tādēļ pērn tās atdotas restaurācijai un nu atgriezušās muzejā.

Jana Sūruma Muzeja arhīva foto

LOGI UN DURVIS *Pavasara atlaides logiem līdz 30%*
Akcija līdz 31.05.2021.

- ŽALŪZIJAS
- GARĀŽU VĀRTI
- METĀLA DURVIS
- PRETINSEKTU SIETI
- PVC LOGU UN DURVJU REMONTS

Kuldīga, Vakara iela 15. www.montaznieksde.lv
Tel. / fax 63323281, mob. 26179829 **MONTĀŽNIEKS DE**

BALTU KOKS
PĒRK MEŽUS, CIRSMAS, APAĻKOKUS
20080040 www.baltukoks.lv

Viss par reklāmu Kurzemniekā!
Tālrunis 63324881.

LAIKA PROGNOZE

Mazliet vēsāk

Pēc karstuma viļņiem nedēļas pirmajā pusē laiks kļūs nedaudz vēsāks, sauli aizsegs mākoņi, gaidāmas pērkona lietūsgāzes un lietūsi, toties vējš pierims, liecina prognozes.

Kurzemē augstākā temperatūra bijusi Pāvilstā (tuvu 28 grādiem), savukārt Kolkā tikai 15. Ūdens gan līcī, gan atklātajā jūrā

iesilst ļoti lēni. Vakar mērījumi rādījuši ap +6 grādiem. Meteorologu ziņās izskanējuši brīdinājumi par dūmu mākoņiem no meža ugunsgrēkiem Krievijā, kas pietuvojušies Latvijai. Pašreiz dati no Eiropas vides monitoringa programmas Copernicus rāda, ka pie mums liela piesārņojuma nebūs, vienīgi austrumu pierobe-

žā debesis kādu laiku nebūs tik dzidri zilas. Tomēr cilvēkiem ar hroniskām elpošanas saslimšanām ieteikts būt uzmanīgiem. Otrs brīdinājums: ir paaugstināta ziedputekšņu koncentrācija, jo viss saplāucis ļoti strauji.

Kuldīgas pusē meteoestācijas prognozē mākoņainas brīvdienas, tomēr brīžiem saule izsprausies

no gubu mākoņiem, kas lietu nesola. Gaisa temperatūra būs līdz +18 grādiem, DA vējš pūtīs līdz 3 m/sec. Lietu var gaidīt pirmdien kopā ar pērkona negaisu. Otrdiena bez nokrišņiem, tomēr pārsvarā apmākusies, temperatūra ap +16, pūtīs mērens rietumvējš. Vairāk saules atkal būs trešdien.

Daina Tāfelberga

